Milliyet
ÇOCUK
27 Ocak 1986 • Sayı: 4 • 120 Lira
(KDV Dahil)

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ
Eki İle

yeni serüveniyle
CIMCIME

ÇOCUKLAR...

Signal ÇOCUK TİYATROSU

BAŞLADI

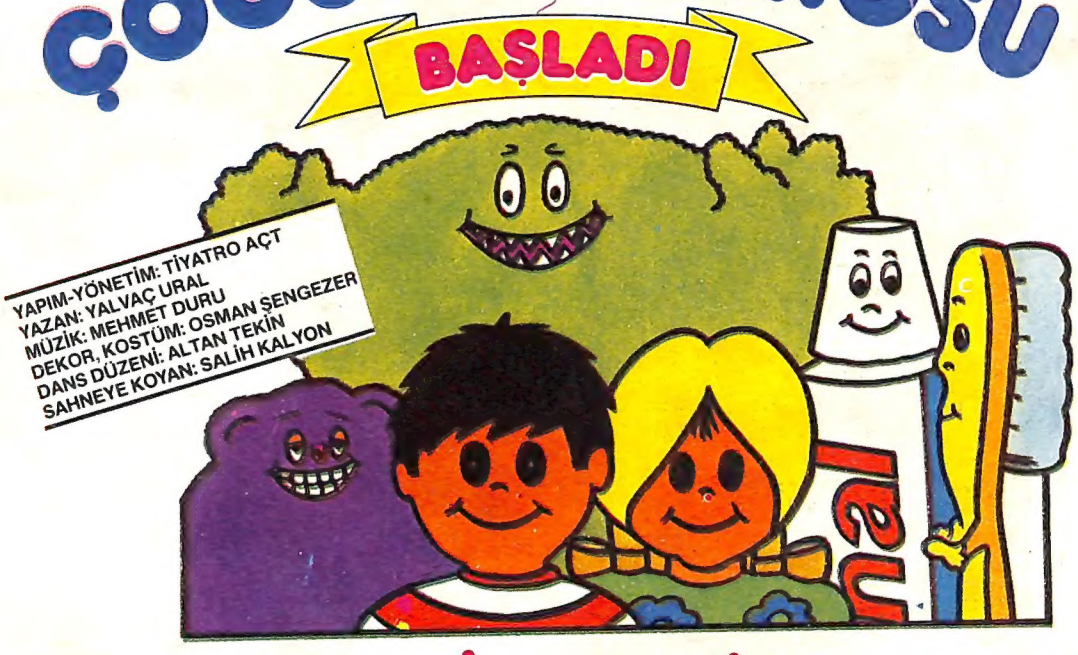

GICIR ALİ'NİN SERÜVENLERİ

(Müzikli Güldürü - 2 Bölüm)

11 OCAK - 2 MART / HER CUMARTESİ - PAZAR, SAAT 11.00

Ali Poyrazoğlu Tiyatrosunda (Eski Devekuşu Tiyatrosu - Sıraselviler/Taksim)

TURNE PROGRAMIMIZ

14-15-16-17.Ocak. saat 10.00 ve 14.00 de
EDİRNE HALK EĞİTİM MERKEZİ

21-22-23-24 Ocak - saat 10.00 ve 14.00 de
TEKİRDAĞ - HALK EĞİTİM MERKEZİ

28-29-30-31 Ocak. saat 10.00 ve 14.00 de
KIRKLARELİ - HALK EĞİTİM MERKEZİ

4-5 Şubat saat 10.00 ve 14.00 de
ÇORLU - HALK EĞİTİM MERKEZİ

6-7 Şubat saat 10.00 ve 14.00 de
LÜLEBURGAZ - HALK EĞİTİM MERKEZİ

11-12-13-14 Şubat saat 10.00 ve 14.00 de
İZMİT - HALK EĞİTİM MERKEZİ

18-19-20-21 Şubat saat 9.00 ve 11.00 de
ADAPAZARI YILDIZ SİNEMASI

25-26-27-28 Şubat saat 9.00 ve 11.00 de
BURSA - TAYYARE SİNEMASI

GM SİBEZ

BİLETLERİ ÜCRETSİZ OLARAK, HER ŞEHİRDE OYUNUN SAHNELENDİĞİ TİYATRO GİŞESİNDEN ALABİLİRSİNİZ.

Milliyet
ÇOCUK
27 Ocak 1986 • Sayı: 4 • Yıl: 15

İÇİNDEKİLER

- Bizden Size 3
- GARİP AMA GERÇEK 4
- KAPTAN COUSTEAU 6
- ÖYKÜ 10
  OKTAY AKBAL
  "Babam Çıkıp Gelecek"
- ORMANLAR KRALI ROBİN 12
- BİLMECE • BULMACA • OYUN 13
- RED KİT 15
  "Misisipi Kumarbazı"
- GERÇEK BİR SERÜVEN 19
  "Ölümün Eşiğinde"
- İNGİLİZCE KONUŞALIM
  Özel Ek 21
- MİZAH 25
- BEŞLER ÇETESİ 28
  "Demir Baron'un Şatosu"
- DÜNYA KUPASINA DOĞRU 33
- SİNEMA • TV MAGAZİN 35
- CİMCİME 36
- Bilime Açılan Pencere: OMNİ 38
- Bilgisayar köşesi 39
- OKURDAN OKURA 40
- GELECEK ZAMAN İÇİNDE 42

*BU hafta, "**Temel Bilgiler Ansiklopedisi**"nin ikinci fasikülünü yayımlıyoruz sevgili okurlarımız. Ansiklopedimizin fasikküllerini eksiksiz olarak toplayabilmeniz için, bundan böyle her sayımızda, bir önceki hafta yayımladığımız ansiklopedi fasikülüne ait bir "**istek fişi**" de yayımlayacak, böylece ansiklopedimizi eksiksiz olarak biriktirmenize yardımcı olmaya çalışacağız.*

*Geçen hafta birinci hamur lüks kâğıda baskılı olarak yayımlamaya başladığımız "**Temel Bilgiler Ansiklopedisi**"ne ait özel olarak yaptırdığımız cilt kapakları da gazete bayilerinde satılmaya başlandı. Ansiklopedilerine ait cilt kapaklarını gazete bayilerinde bulamayan okurlarımızın, her zaman olduğu gibi cilt kapaklarını, "**Milliyet Çocuk Dergisi, Satış Servisi, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu-İstanbul**" adresinden **350** liralık posta pulu göndererek istemeleri gerekiyor.*

*DİLERSENİZ biraz da "Armağan Yağmuru" kampanyamızdan söz edelim: Biliyorsunuz, bir süre önce ara verdiğimiz kampanyalarımızı, "**süper**" armağanlarla başlatmış, ilk kuponları 13 Ocak'ta, o hafta dergilerini gazete bayilerinde bulamayan okurlarımız için de, 20 Ocak sayımızda "2" numaralı kuponlarla birlikte ilk kuponları da yayımlamıştık.*

*Bu hafta üçüncü kuponları yayımlıyoruz. Kuponları sıra numarasıyla biriktirdikten sonra, çekiliş sırası gelen kuponları, "**Milliyet Çocuk Dergisi, Armağan Yağmuru, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10, Cağaloğlu-İstanbul**" adresine yollamanız gerekiyor.*

Esenlik dileklerimizle...

İmtiyaz Sahibi
AYDIN DOĞAN
Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Redaksiyon:
Hikmet Altınkaynak, Nükhet İzet
Teknik Sekreterler:
İ. M. Karakaş, Aysel Uğur, Naci Özdağlı
Pikaj:
Vildan Baysal, Kâmil Coşkun

Teknik Müdür: **Yetkin Aldinç**
Teknik Danışman: **Mehmet Yalazı**

Milliyet Yayın A.Ş. Ayazağa Tesisleri'nde basılmıştır.

Adres: Milliyet ÇOCUK Dergisi Milliyet Yayınları, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 (34333) Cağaloğlu - İSTANBUL
Telefonlar: 526 83 86 - 520 83 94 - 528 42 67 - 528 55 76

Abone Koşulları Yıllık: 6240 TL. Altı Aylık: 3120 TL.
Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi, Cağaloğlu - İSTANBUL Türkiye'de Satış Fiyatı 120 TL. Kıbrıs'ta Satış Fiyatı 150 TL.

Satış Müdürü **Niyazi YEŞİL** • İdare Müdürü **Ali Nazım ONARAN** • Reklam Sorumlusu **Melek EMRE**

Yeni Gine Yerlileri

YENİ Gine'nin yerlileri dünyanın en ilkel insanları sayılırlar. Yüz yıl kadar önce ilk beyazlar buraya yerleştikleri zaman, yerlilerin pis kokan kulübelerde oturup, hep kötü ruhlardan, büyülerden ve tanımadıkları her şeyden korkarak yaşadıklarını gördüler. Bunlara ne "demir", ne "tekerlek", ne de "yazı" ulaşmıştı. Kabileler birbirlerinden iyice ayrılmışlardı. Öyle ki, beş yüz kadar değişik dil türemişti. Canları istedikçe komşu kabilelere saldırıp onları öldürerek onların etlerini yerlerdi.

Boyları 1.60 santimi geçmeyen "Kukuku"lar, bugün bile burunlarına çubuklar geçirip, hemen hemen anadan doğma çıplak gezme alışkanlığından vazgeçmediler.

Bütün eşyaları mızrak, kalkan, bir bıçaktan oluşuyor.

GARİP AMA GERÇEK

Resimler: Semih Poroy

Bilek Gücüyle Bükmüyor

URİ Geller adlı bu adamın en büyük özelliği kaşık, çatal, madeni tarak gibi eşyaları bakışlarıyla bükebilmesi. Geller, eline aldığı kaşık çatala yaklaşık bir dakika kadar baktıktan sonra çeşitli şekillere sokabiliyor. Bu işi nasıl başardığını soranlara ise, "Bütün iş düşüncenizi yoğunlaştırabilmede" diye yanıtlıyor. İlginç değil mi?

Fotoğrafç

BİR İngiliz bilim dergisi olan "New Scientist" 1982'de Duane Marshall adlı bir Amerikalı bilim adamının şimdiye kadar duyulmamış bir projeyi gerçekleştirmek için patent dairesine başvurduğunu yazdı. Bilim adamının projesi şaşırtıcıydı. Eğitilmiş yunusların sırtlarına birer fotoğraf makinesi bağlayacak, Loch Ness Canavarının fotoğraflarını çekecekti.

Sualtında çekim yapabilecek fotoğraf

Burun düzeltme makinesi (yukarıda). Bir başka ilanda da, takma dişlerin satın alınacağı yazılı (sağda)...

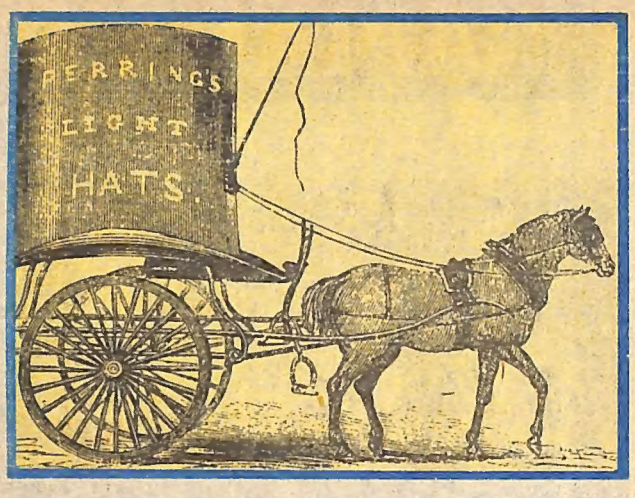

Her Şey Satış İçin

ÜRÜNLERİNİ daha çok insana satmayı amaçlayan fabrikalar, çoğu kez çareyi reklamda bulurlar. Bu bakımdan,reklamcılık tarihi birçok garip olayla doludur. Dilerseniz, bunlardan birkaçına şöyle bir göz atalım:

Ondokuzuncu yüzyılın başlarında, ünlü İngiliz şapka yapımcısı **Perring's** satışları düşmeye başlayınca reklam yapmaya karar verdi. Şirketin en ünlü modelinin dev bir benzerini yaparak, bir at arabasının üzerine oturttu. Bu atlı arabayı da tam bir ay boyunca Londra sokaklarında dolaştırdı. Sonuçta satışları arttı mı bilmiyoruz ama, İngilizler, bol bol eğlendiler.

1909 yılının ünlü dergilerinden biri olan **"Penny Magazine"**in bir sayısında çıkan **"burun makinesi"**nin ilanı da parlak bir zekanın ürünüydü. İlanda, **"Artık çirkin burun kalmayacak. Uyurken bile takabileceğiniz makinelerimizden alın; çirkin burnunuzdan kurtulun"** yazıyordu. Gerçi plastikten yapılmış olan bu alet burun falan düzeltmiyordu ama, şirket elindeki bütün "burun makinelerini" iki ay içinde satmayı başardı.

Reklam yaparken ilginç sözler, çarpıcı laflar bulmak, reklamı yapılmak istenen malı cazip bir ambalajla piyasaya çıkarmak her zaman etkili olmuyordu. Bazı reklamlar, fabrikaların iflasına bile neden oluyordu. Örneğin, 1982 yılında bir Amerikan temizleme fabrikası "Sunlight" isimli bir deterjanı değişik bir ambalajla piyasaya çıkarmış, etiketinin üzerine de ışıldayan bir limon resmi bastırmıştı. İlk başta her şey normal gibi gözüküyordu. Ama etiketin üzerindeki limon resmi gerçeğine o kadar çok benziyordu ki, birçok kişi o deterjanı limon suyu diye satın almış, salatalarında, balık yemeklerinde kullanmaya başlamıştı. Nitekim birkaç hafta içinde şikayetler, zehirlenmeler başladı. Bu kampanya sonunda firma iflas etmedi ama büyük zarara girdi. Bu olayda sevinilecek en büyük yan ise, zehirlenen 2500 kişiden hiçbirinin ölmemesiydi...

Yunuslar

makineleri, denizaltında heraket eden bir şeyi ultrasonik dalgalarla yakalayacak, derhal çalışmaya başlayacaktı. Ayrıca yunusların çok derine dalma olasılığını da hesaplayan bilim adamı, makinenin objektiflerini basınca dayanıklı bir modelden seçti.

Bildiğiniz gibi, Loch Ness Canavarı, İskoçya'nın kuzeyindeki bir gölde ortaya çıktığı öne sürülen, ancak varlığı bugüne dek kanıtlanamayan bir canavar...

KAPTAN COUSTEAU 13

Köpekbalığı Adası

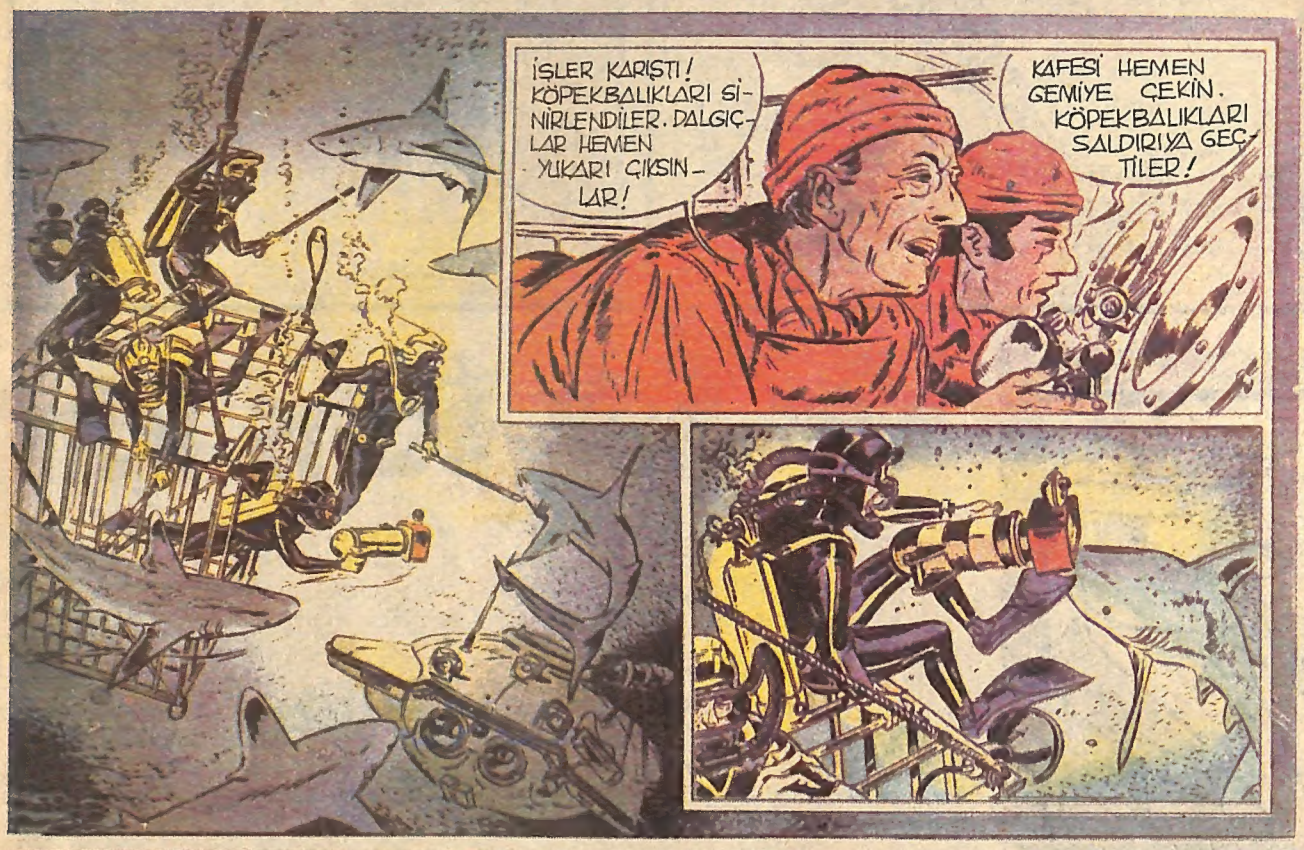

Yayın Hakkı (copyright): Robert Laffont - Milliyet Yayın A. Ş.

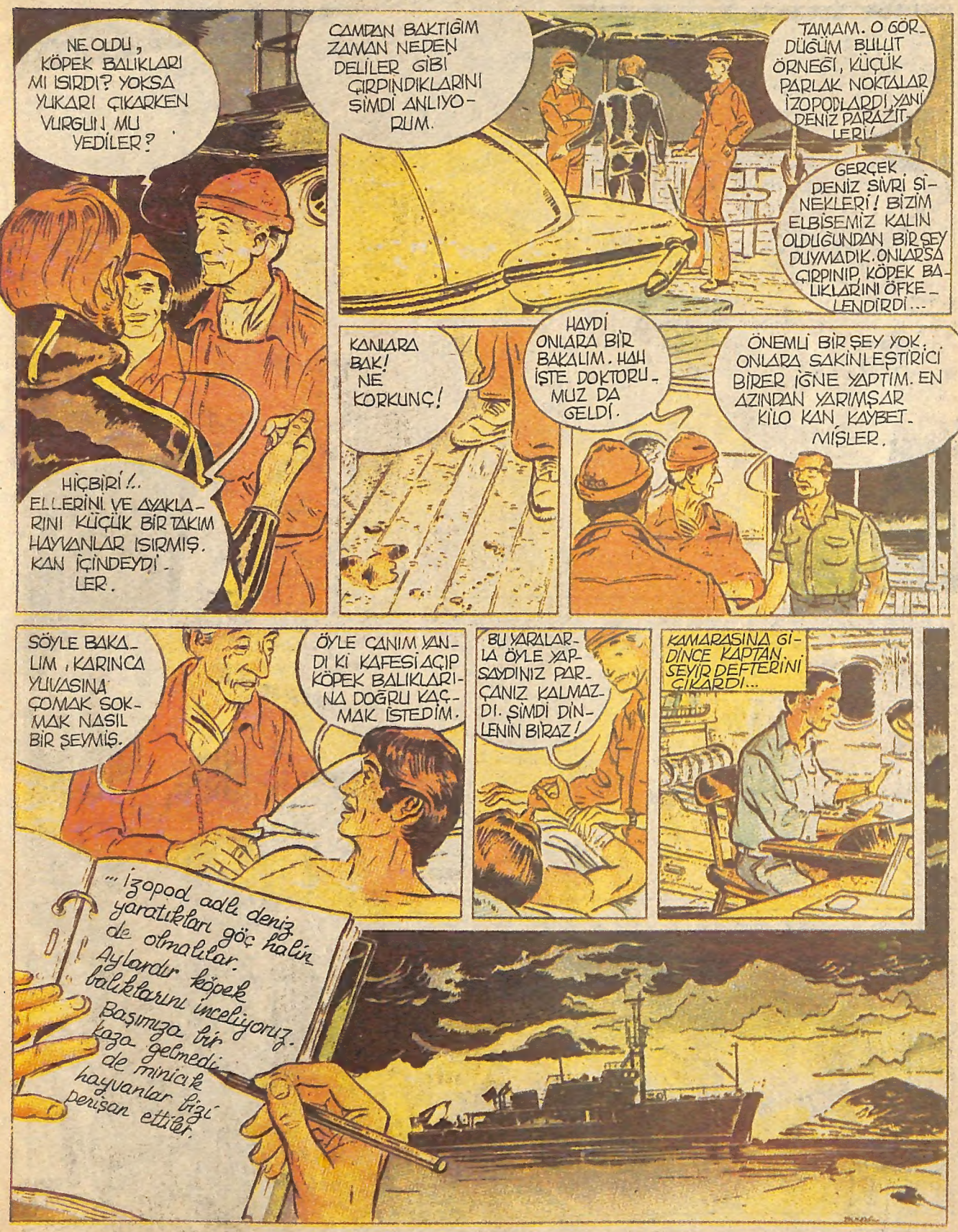
NE OLDU, KÖPEK BALIKLARI MI ISIRDI? YOKSA YUKARI ÇIKARKEN VURGUN MU YEDİLER?
HİÇBİRİ!.. ELLERİNİ VE AYAKLARINI KÜÇÜK BİR TAKIM HAYVANLAR ISIRMIŞ. KAN İÇİNDEYDİLER.
CAMDAN BAKTIĞIM ZAMAN NEDEN DELİLER GİBİ ÇIRPINDIKLARINI ŞİMDİ ANLIYORUM.
TAMAM. O GÖRDÜĞÜM BULUT ÖRNEĞİ, KÜÇÜK PARLAK NOKTALAR İZOPODLARDI, YANİ DENİZ PARAZİTLERİ!
GERÇEK, DENİZ SİVRİ SİNEKLERİ! BİZİM ELBİSEMİZ KALIN OLDUĞUNDAN BİR ŞEY DUYMADIK. ONLARSA ÇIRPINIP KÖPEK BALIKLARINI ÖFKELENDİRDİ...
KANLARA BAK! NE KORKUNÇ!
HAYDİ ONLARA BİR BAKALIM. HAH İŞTE DOKTORUMUZ DA GELDİ.
ÖNEMLİ BİR ŞEY YOK. ONLARA SAKİNLEŞTİRİCİ BİRER İĞNE YAPTIM. EN AZINDAN YARIMŞAR KİLO KAN KAYBETMİŞLER.
SÖYLE BAKALIM, KARINCA YUVASINA ÇOMAK SOKMAK NASIL BİR ŞEYMİŞ.
ÖYLE CANIM YANDI Kİ KAFESİ AÇIP KÖPEK BALIKLARINA DOĞRU KAÇMAK İSTEDİM.
BU YARALARLA ÖYLE YAPSAYDINIZ PARÇANIZ KALMAZDI. ŞİMDİ DİNLENİN BİRAZ!
KAMARASINA GİDİNCE KAPTAN SEYİR DEFTERİNİ ÇIKARDI...
"... İzopod adlı deniz yaratıkları göç halin de olmalılar. Aylardır köpek balıklarını inceliyoruz. Başımıza bir kaza gelmedi de minicik hayvanlar bizi perişan ettiler.

KAPTAN COUSTEAU GECE GEÇ SAATE KADAR ÇALIŞTI. GÖZLEMLERİNİ YAZDI.

Köpekbalıkları ortamlarına çok kolay uyum sağlıyorlar. 350 milyon yıldan beri denizlerde dolaştıklarını biliyoruz. İlk ortaya çıktıklarından bu yana hiç değişmemişler.

Cinslerine göre boyları 1 ile 18 metre arasında değişiyor. Ağırlıkları ise 4 kilodan 40 tona kadar farklılık gösterebiliyor.

Köpekbalıkları yırtıcı hayvanlar ama onlara saldırgan demek yanlış olur.

Karınlarını doyurmak için öldürüyorlar. Ve az besinle uzun süre yaşayabiliyorlar.

KÖPEK BALIĞININ İÇ ORGANLARI

Aslında öne sürüldüğü gibi onların kinci, öfkeli, varlıklar olduğunu düşünmek yanlış olur. Beyinleri o kadar yalındır ki bu tür duyum ve tepkileri gösterme-leri beklenemez. Kısacası, köpekbalıklarına yaptıkları kötülüklerden habersiz masum etoburlar diyebiliriz.

KÖPEKBALIKLARININ BÜYÜK BİR ÇOĞUNLUĞU İNSANLARA SALDIRMAZ. KÖPEKBALIĞIYLA KARŞILAŞAN BİR DALGIÇ PANİĞE KAPILMAMALI. SAKİN HAREKETLERLE SU YÜZÜNE ÇIKMAYA ÇALIŞMALI...

KIZILDENİZ'DEKİ GÖREVİMİZ BİTMEK ÜZERE. DAHA YAPACAK ÇOK İŞİMİZ VAR. YARIN FİLMLERİ UÇAKLA YOLLAYACAĞIZ.

GÜN DOĞUYOR KAPTAN, FORSA GİBİ ÇALIŞTINIZ. KAHVE İÇER MİSİNİZ?

SAĞOL, ÇALIŞMA BİTİNCA EDİNDİĞİM GÖZLEMLERİ YAZDIM. EPEY UZUN OLDU.

MUSON RÜZGÂRLARI YAKLAŞIYOR. ÇÖLDEN GELEN RÜZGÂRLAR SUYU BULANDIRACAK. ARTIK PEK ÇALIŞAMAYIZ. GERİSİNİ BUNDAN SONRAKİ YOLCULUKLARDA TAMAMLAYACAĞIZ.

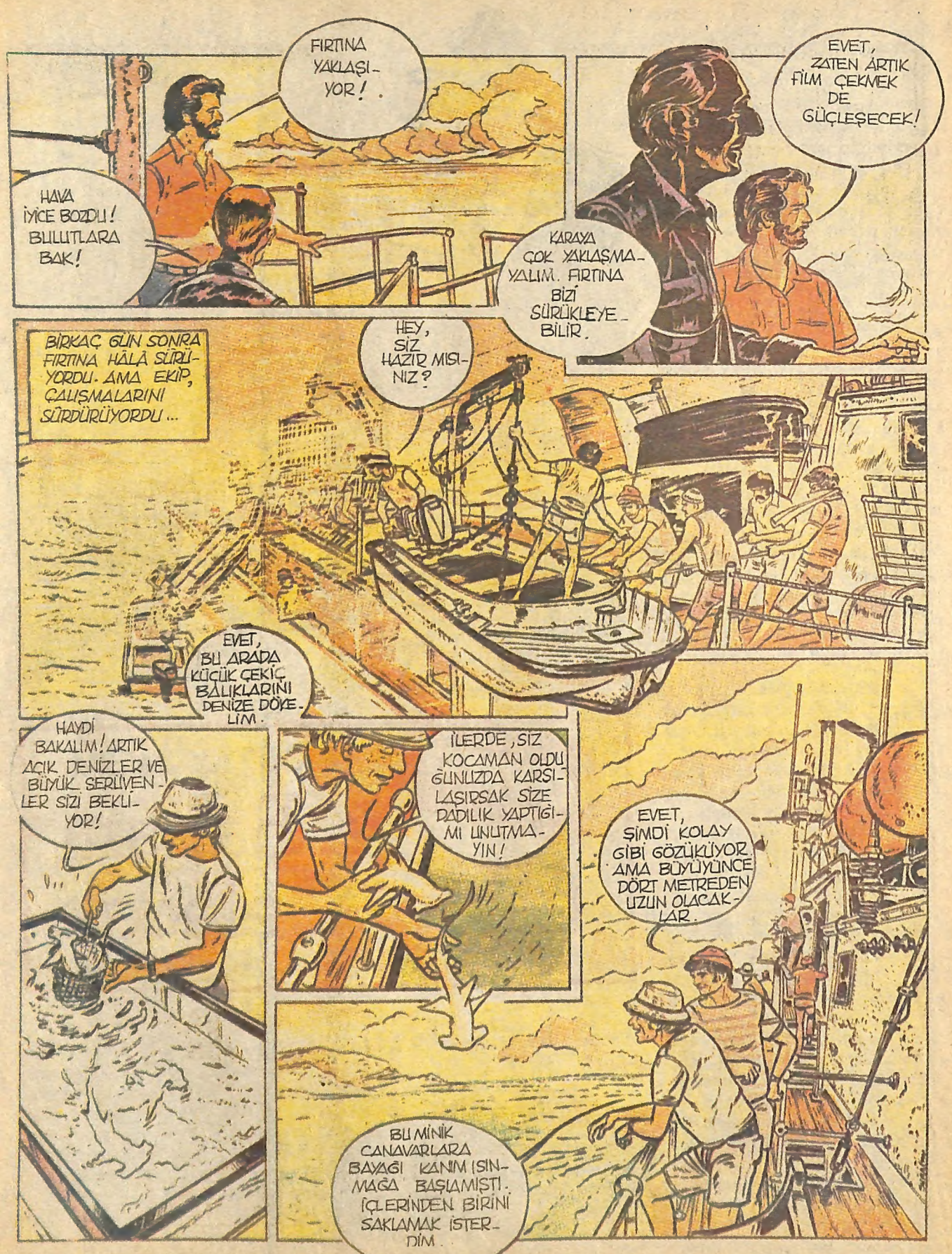
FIRTINA YAKLAŞIYOR!
HAVA İYİCE BOZDU! BULUTLARA BAK!
KARAYA ÇOK YAKLAŞMAYALIM. FIRTINA BİZİ SÜRÜKLEYEBİLİR.
EVET, ZATEN ARTIK FİLM ÇEKMEK DE GÜÇLEŞECEK!
BİRKAÇ GÜN SONRA FIRTINA HÂLÂ SÜRÜYORDU. AMA EKİP, ÇALIŞMALARINI SÜRDÜRÜYORDU...
HEY, SİZ HAZIR MISINIZ?
EVET, BU ARADA KÜÇÜK ÇEKİÇ BALIKLARINI DENİZE DÖKELİM.
HAYDİ BAKALIM! ARTIK AÇIK DENİZLER VE BÜYÜK SERÜVENLER SİZİ BEKLİYOR!
İLERDE, SİZ KOCAMAN OLDU GÜNLÜZDA KARŞILAŞIRSAK SİZE DADILIK YAPTIĞIMI UNUTMAYIN!
EVET, ŞİMDİ KOLAY GİBİ GÖZÜKÜYOR AMA BÜYÜYÜNCE DÖRT METREDEN UZUN OLACAKLAR.
BU MİNİK CANAVARLARA BAYAĞI KANIM ISINMAĞA BAŞLAMIŞTI. İÇLERİNDEN BİRİNİ SAKLAMAK İSTERDİM.

Sürecek

ÖYKÜ

OKTAY AKBAL

Babam Çıkıp Gelecek

Resimler: Semih POROY

GELECEK miydi? Ölüm nasıl bir şeydi? Şu karşımızdaki insan bir daha ayağa kalkamayacak, bir daha yürüyemeyecek, bir daha gülemeyecek miydi?

Yataktaydı. Beni tanıdı mı, anlamadım. Elimi sıktı. İyice sıktı. Baktı gözlerimin içine. Sonra biri çekti omuzumdan, annemdi; gel dışarı diyordu... Kapının aralığından bir daha baktım. Yüzü bana dönüktü. Hiçbir anlamı yoktu bakışının. Bu dünyadan çoktan ayrılmıştı sanki. Ne güle güle, ne allahaısmarladık demeden...

Bir tramvaydaydık annemle. Gözleri yaşlıydı.Niye ağlıyordu? Bir şey olmayacak, babam yaşayacak, daha çok genç o, diyordum. Ama içimden onu çok yaşlı buluyordum. Kırk altı yaşındaydı. Benim gözümde ihtiyar bir adamdı. Yaş kırk olunca kişi ölüme yaklaşırdı! Şehzadebaşı'na kadar annemi avutmaya çalıştım. Sanki olgun yaşta biriydim de anneme güç vermeye çalışıyordum!. O gece uykularım kaçtı. Bir ara karabasanlarda yaşadım. Bağırarak uyanmışım. Annem yanımdaydı. Saçlarımı okşuyordu.Sarıldım, ağladım ağladım. Bir şey beni dürtmüştü. Gizli bir haber gelmişcesine...

Ertesi sabah öğrendik, babam ölmüş... Tam da benim ağlayarak uyandığım saatte.. Şaşmıştım. Ölüm nasıl şeydi? İnanamıyordum. Akrabalar geldiler,. beni alıp Erenköy'e götürdüler. Cenaze bir gün sonra kaldırılmış... Şehzadebaşı'ndan tabut geçerken herkes dükkânının kepenklerini indirmiş. Erenköy'deki köşkün büyük bahçesinde dolaştım durdum bütün gün. Yanıma kimseyi yaklaştırmadım. Gece de karanlık bir odada tek başıma yattım. Odada elektrik de yoktu. Yalnız bir koca mum... İkide bir sağa sola sallanıyordu pencere aralıklarından giren rüzgârda... Gözlerimi yumuyordum, babam karşımdaydı... Gözlerimi açıyordum, babam önümdeydi. Sabaha kadar uyku ile uykusuzluk arasında çırpınıp durdum. Ertesi sabah sessizce kalktım, ayaklarımın ucuna basa basa merdivenlerden indim, sokağa fırladım. Doğru tren istasyonuna... Cebimdeki bozuklukları birleştirip Haydarpaşa biletini aldım. Göztepe, Feneryolu, Kızıltoprak. Sonra vapura, bir tramvaya atlayıp eve dönmek. annemin yanına... Şaşmışlardı, nasıl geldin, niye döndün diye.

BİR düş gibi hepsi!... Ben mi yaşadım o günleri? Bir başkası mı yaşadı benim yerime? Ev boşalmıştı. Bir insan gidince nasıl da değişiyordu yaşam? Odaları aradım birer birer. Bir ses, bir iz. Yoktu, hiçbir şey yoktu! Babamdan kalan bir anı bile yoktu. Gittim babamın tavlasını buldum. Açtım kendi kendime oynamaya başladım. Dut ağacının altına yerleşir birlikte oynardık. Zar tutma baba, derdim. Oğlum ben zar tutmasını bilmem; ama oynamasını bilirim, derdi. Bu tavla babamın yaşadığına ait bir kanıt, bir tanık. Ev suskundu. Annem arada bir ağlayıp bir şeyler anlatıyordu çevresindeki komşu hanımlara... Umulmadık bir yıkılıştı bu. Bir anda her şey değişivermişti. Babanın yokluğu bir gün içinde yaşamımızı altüst etmişti.

Yazar:

OKTAY AKBAL

Öykü, roman ve fıkra yazarı. 1923 yılında İstanbul'da doğdu. İlk ve orta öğreniminden sonra bir süre İstanbul Hukuk Fakültesi'ne devam etti(1944). Milli Eğitim Bakanlığı'nın Tercüme Bürosu'nda çalıştı (1947-1951). Vatan gazetesinde yazmaya başladı, daha sonra Varlık dergisi yanı sıra Cumhuriyet'te fıkra yazarlığına geçti. Bugün öykü ve roman yazarlığının yanında aynı gazetede fıkra yazarlığını sürdürüyor. Başlıca eserleri: Önce Ekmekler Bozuldu, Aşksız İnsanlar, Garipler Sokağı, Bizans Definesi, Suçumuz İnsan Olmak, Bulutun Rengi, İnsan Bir Ormandır, Hiroşimalar Olmasın, İlkyaz Devrimi, İki Çocuk. Akbal, Türk Dil Kurumu ve Sait Faik Hikâye Armağanı yanı sıra çeşitli ödüllerin de sahibi.

Alışmadım bir türlü babamın ölümüne. Her akşam okuldan dönerken beni köşebaşında bekleyeceğini düşlüyordum. Öyle yapardı hep. Bir de bakardım babam elektrik fenerinin altında durmakta... Beyoğlu'nda biraz dolaşıp, vitrinlere bakmak, Gloria Pastanesi'nden bir şeyler alıp eve götürmek, babama okul izlenimlerini anlatmak... Yoktu artık bu gibi şeyler... Kendime saklayacaktım hepsini... Kendi içimde biriktirecektim. Belki bir gün gerekir diye... Babam albümdeki soluk resimlerdeydi artık. Bir de düşlerde... Sanki uzun bir yolculuğa çıkmıştı bir gün eve dönecekti. Bugün yarın bir kart alacaktım.

Böyle yapardı Anadolu'da bir uzak yakın ile gittiğinde. Arada bir de ünlü sporculardan mektuplar alırdı. Aldığını söylerdi... Bu kartları, mektupları eve de getirirdi... Örneğin o günlerin büyük futbolcusu Zeki Bey'den bir mektup almış bana göstermişti: "Üstadım, geçin başımıza, yeni bir takım kuralım. Şu Avrupalılar'a futbol neymiş gösterelim" diye yazmış Zeki Rıza!... İnanamazdım. Gülerdim. Ama Zeki Rıza'nın imzası vardı mektupta! Hiç aklıma gelmezdi bu mektubu babamın kendisine yazdığı! Oğlunu kandırmak için böyle oyunlar oynanayabileceği!

ZAMAN uçtu gitti. Geçenlerde o eski mektupları; kartları buldum. Birlikte çektirdiğimiz resimleri... Babam sanki ölmemiş gibi geldi bana! O uzun yolculuktan bugün yarın çıkıp gelecek. O günkü yaşında, kırk altısında!... Benden daha genç, benden daha sağlıklı!... Şaşacak görünce, "Oğlum ne kadar da büyümüş, benden de daha yaşlı bir insan olmuş," diyecek! O resimlere baktıkça bu eski düşü yaşarım yıllardır. Bile bile kendimi aldattığım, aldatmaktan hoşlandığım o eski düşü...

□

GÜZEL İŞ

— Yeriz içeriz
Konuşuruz türkü söyleriz
Öperiz
Hangisidir çocuklar
En güzel işi ağzımızın?
— Yemektir
— İçmektir
— Konuşmaktır
— Türkü söylemektir
— Öpmektir
Bizimki de katıldı:
— Gülmektir efendim
En güzel işi ağzımızın.

Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

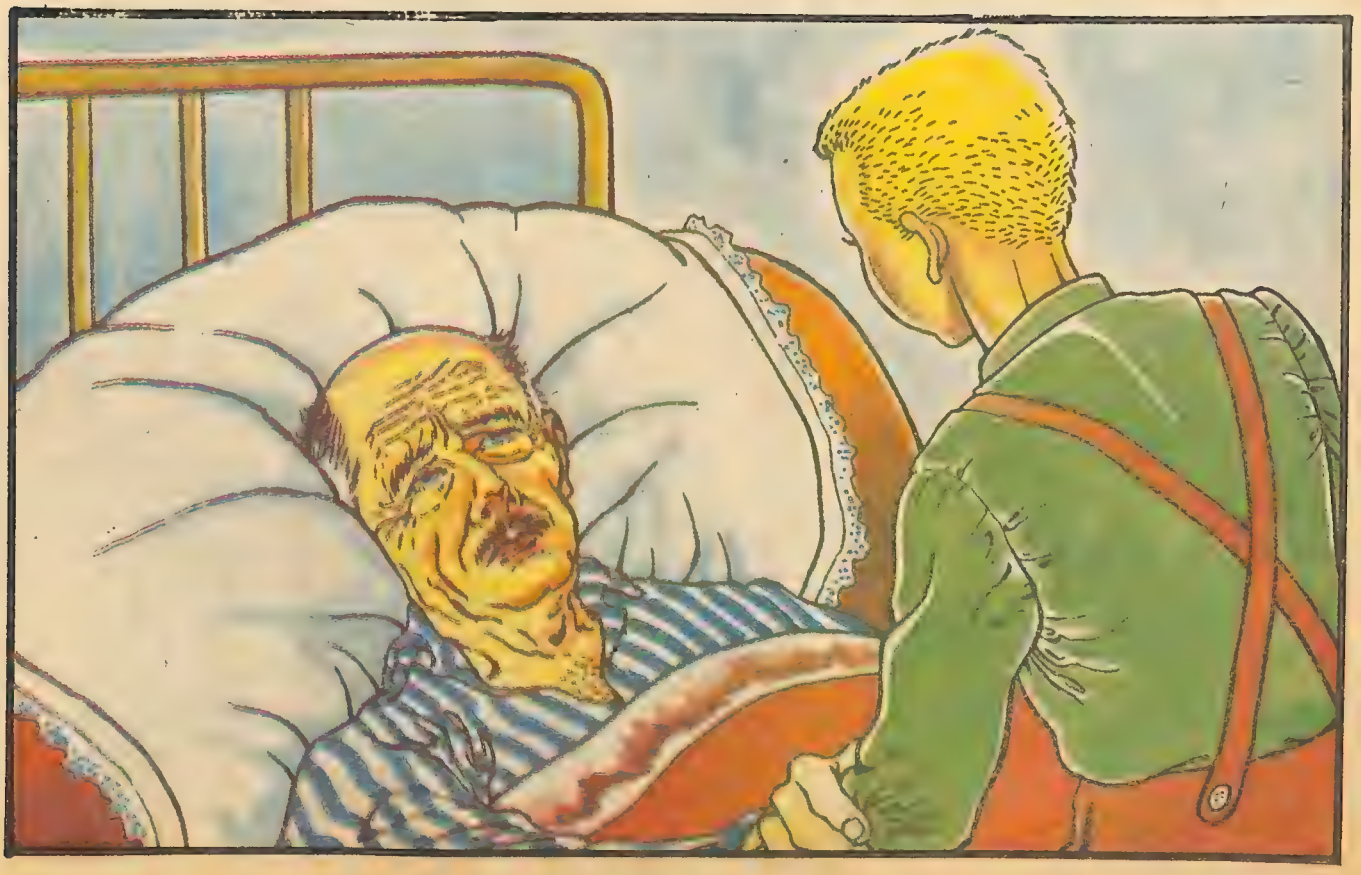

ORMANLAR KRALI ROBİN

Yayın Hakkı (copyright): Editions Lombard-Milliyet Yayın A.Ş.

BİLMECE BULMACA OYUN

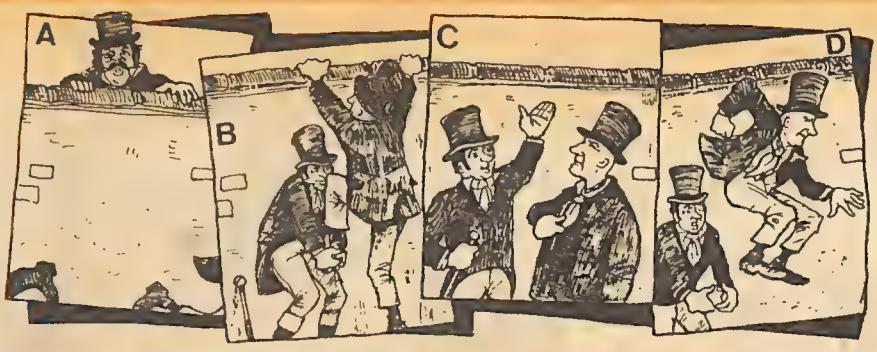

KARIŞAN RESİMLER Karışan resimleri sıralayabilir misiniz?

Bu iki papaz birbirlerine benzemiyor. Aralarındaki altı farkı bulabilir misiniz?

Numaralı yerleri boyayalım. Bakalım ne çıkacak? 1— Açık yeşil 2— Koyu yeşil 3— Açık mavi 4— Koyu mavi, 5—Portakal rengi, 6— Sarı. 7— Pembe, 8— Kırmızı, 9— Kahverengi, 10— Koyu kırmızı, 11— Siyah, 0— Beyaz.

BİNİCİLER

Beş binicinin çizmeleri birbirine karışmış. Hangi çizmenin, hangi biniciye ait olduğunu söyleyiniz.

BİLMECE BULMACA OYUN

UZAY YOLCULUĞU

Altta gördüğünüz uzay yolculuğunu inceleyin. A karesinden I karesine kadar olan resimleri ortak ayrıntılara göre yeniden düzenleyin.

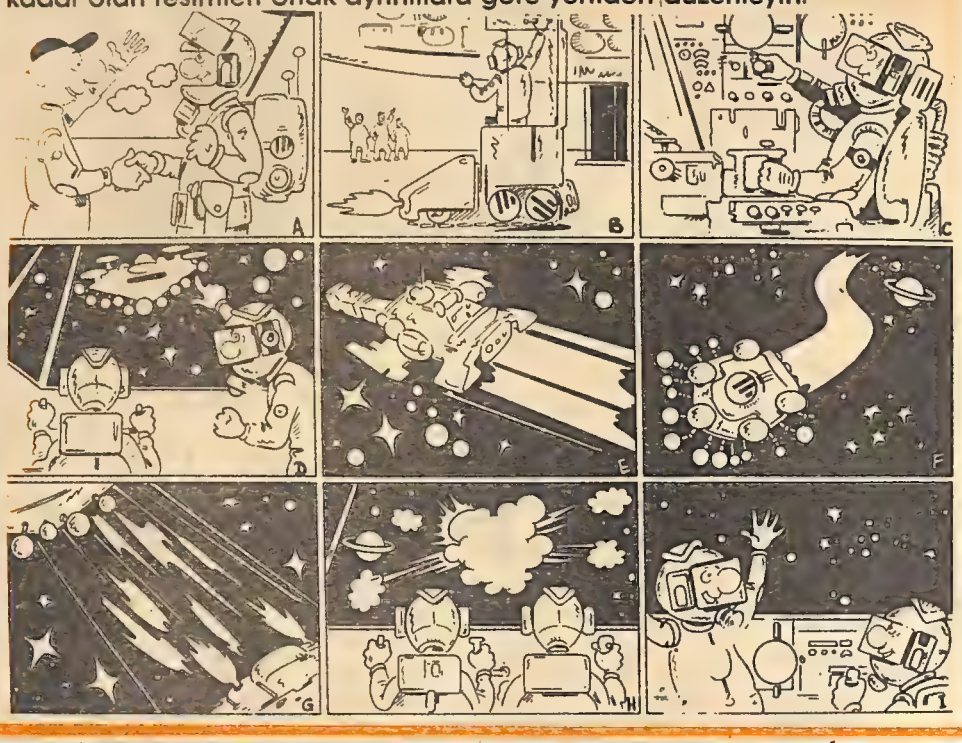

SEVİMLİ FARE

Sevimli fare ipleri kemirmiş ve ipin ucunu kaçırmış, hangisi olduğunu bulabilir misiniz?

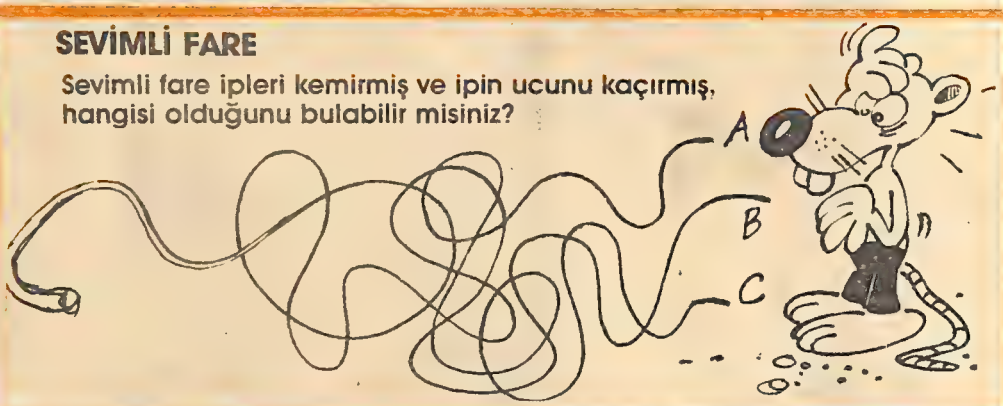

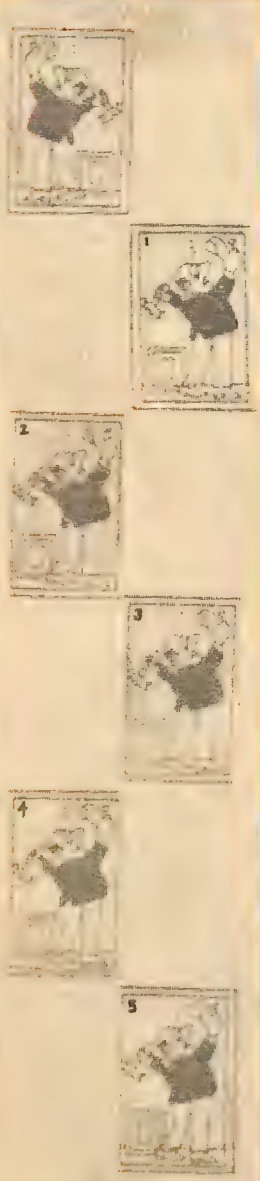

Bu beş resimden hangisi yukarıda görülen tersinden farklıdır.

Bu dört resmin ikisi birbirinin aynı. Diğer ikisinden birisinde bir fark var. İkiz resimler ve farklı olan resim hangisidir?

İKİZ RESİMLER

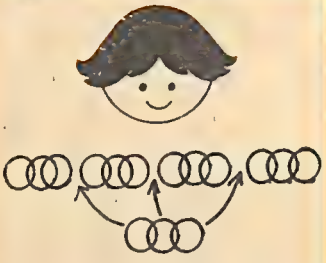

GEÇEN SAYININ YANITLARI

GÜLLELER: 5 numaralı güllc topun ağzından çıkmıştır.

ÇİÇEKLER: 1 numaralı saksı farklıdır.

VAZOLAR: Sol alttaki büyük kabın kulpu yok.

ZARLAR: 1, 2, 4 numaralı zarlar yanlıştır.

Yayın Hakkı (copyright): Dargaud Éditeur-Milliyet Yayın A.Ş.

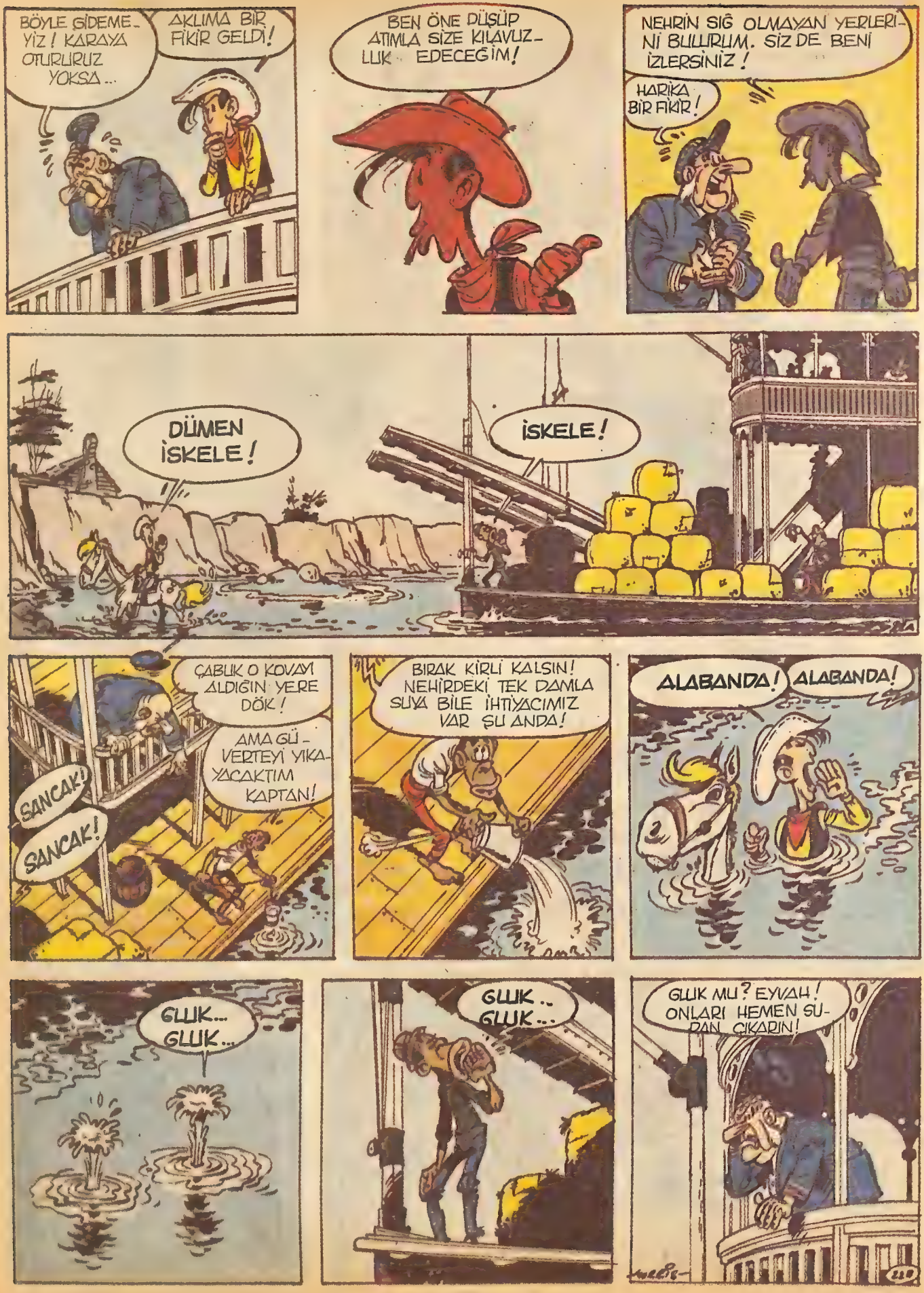
BÖYLE GİDEMEYİZ! KARAYA OTURURUZ YOKSA...
AKLIMA BİR FİKİR GELDİ!
BEN ÖNE DÜŞÜP ATIMLA SİZE KILAVUZLUK EDECEĞİM!
NEHRİN SIĞ OLMAYAN YERLERİNİ BULURUM. SİZ DE BENİ İZLERSİNİZ!
HARİKA BİR FİKİR!
DÜMEN İSKELE!
İSKELE!
ÇABUK O KOVAYI ALDIĞIN YERE DÖK!
AMA GÜVERTEYİ YIKAYACAKTIM KAPTAN!
SANCAK!
SANCAK!
BIRAK KİRLİ KALSIN! NEHİRDEKİ TEK DAMLA SUYA BİLE İHTİYACIMIZ VAR ŞU ANDA!
ALABANDA!
ALABANDA!
GLUK... GLUK...
GLUK.. GLUK...
GLUK MU? EYVAH! ONLARI HEMEN SUDAN ÇIKARIN!

HERKES AŞAĞI İNSİN! GEMİYİ İTECEĞİZ!
HEM O KADAR PARA VER, HEM DE KALK GEMİYİ İT! OLACAK İŞ DEĞİL!
HAYDİ, ÇABUK OLUN!
YARIŞI KAZANMA KONUSUNDA AVANTAJLI DURUMA GEÇTİK GALİBA!
ÖYLE ÇABUK SEVİNME HEMEN! NEHİR YÜKSELİYOR. "ABES" GEMİSİNİN KURTULMASI AN MESELESİ!
ÜSTELİK NEHİR OLDUKÇA HIZLI YÜKSELİYOR..
ŞİMDİ DE SELE KAPILACAĞIZ DEME BANA!
BU MİSİSİPİ ÇOK KAPRİSLİDİR! HİÇ UNUTMAM, BİR SEFERİNDE NEHİR O KADAR HIZLI YÜKSELİP ALÇALMIŞTI Kİ BALIKLAR BİR HAVADA BOŞLUKTA ASILI KALIP, SONRA KURU NEHİR YATAĞINA DÜŞMÜŞLERDİ.
ÇAY, PATRON! BU HİKÂYEDEN SONRA BİR FİNCAN ÇAY İYİ GİDER!
MEMFİS'E GELDİK!
LİMAN BOMBOŞ. ORTALIKTA KİMSE YOK!
ÇOK TUHAF DOĞRUSU!
MORRIS
24

Sürecek

GERÇEK BİR SERÜVEN

ÖLÜMÜN EŞİĞİNDE

"Şahin'in Interpol'deki bürosunda, dört adam, bir masanın çevresinde dosyaların arasına gömülmüş, saatlerdir çalışıyorlardı."

PARİS'in ünlü Fresnes Cezaevi... Taş koridorda yankılanan ayak sesleri idam mahkûmuna ayrılan hücrenin kapısının önünde durdu. Carlos Bianchi başını kurumakta olduğu dergiden kaldırdı ve kapıya baktı. Kilitte bir anahtar döndü ve ağır çelik kapı yavaş yavaş açıldı. Kısa boylu İtalyan, bir saniye eşikteki iriyarı konuğunu süzdü. Sonra büyük bir heyecanla yerinden fırlarken kurmakta olduğu iskemleyi devirdi.

"Şahin" diye bağırdı. "Demek geldin!"

Interpol ajanı müfettiş Jean Collet, acımasız kişiliği ve sert görünümü nedeniyle, yeraltı dünyasında bu adla anılırdı.

"Senin gibi bir idam mahkûmu beni görmek için bu kadar ısrarlı olursa, bu çağrıya ilgisiz kalamam."

Kısa boylu İtalyan, alnını buruşturdu. "Müfettiş" dedi yalvarırcasına, "Yardımınıza muhtacım. Masumun ben... Yemin ederim! Bana inanmalısınız."

Şahin sertçe sordu:

"Neden inanayım? Tam üç yıl elimle içeri attım seni."

"İşte bunun için inanmalısınız zaten. Evet, beni üç kez içeri attınız. O zaman hiç masum olduğumu söyledim mi size? Ama bu kez söylüyorum. Soygun, hırsızlık, kalpazanlık... Evet, onları yaptım. Ama cinayet benim harcım değil."

"Haklısın" dedi Şahin. "İlk kez cinayetten yargılanıyorsun. Peki ama neden duruşma sırasında benden yardım istemedin?"

"Çünkü o zaman masum bir insanın ölüm cezasına çarptırılacağına inanamıyordum."

Şahin'in çelik bakışları bir an karşısındaki adamın yüzünde dolaştı. Sonra hiçbir şey söylemeden dışarı çıktı ve koridorda uzaklaştı. Doğruca gardiyanhane müdürünün odasına gitti ve infazın ne zaman yapılacağını sordu. "Cuma günü, şafakta" dedi adam.

Şahin, "Bugün salı" diye düşündü yüksek sesle, "Demek ki üç günden daha az bir zamanım var."

"Ne yapmak için müfettiş?"

"Bianchi'yi celladın elinden almak için."

ŞAHİN'in İnterpol'deki bürosunda, dört adam, bir masanın çevresinde dosyaların arasına gömülmüş, saatlerdir çalışıyorlardı. Şahin'in dışında, yardımcısı Paul Laval, Fransız Cinayet Masası'ndan Henri Gardot ve duruşma sırasında Bianchi'yi savunan avukat Maitre Claude Balard vardı.

Paul Laval, "Bana kalırsa boşuna uğraşıyorsun şef" dedi ve önündeki dosyayı kapattı.

Henri Gardot "Aynı fikirdeyim" dedi ve purosundan bir nefes çekerek düşüncesini açıkladı.

"Şimdi olayı bir kez daha gözden geçirelim. Bianchi ve öldürülen adam, yani Vanel, birlikte Roma'da bir soygun gerçekleştirdiler. Bianchi yakalandı ve hapsi boyladı. Vanel ise, kaçmayı başardı. Bianchi serbest kalınca Paris'e geldi ve payını istemek için doğruca Vanel'in evine gitti. Ertesi gün Vanel ölü bulundu. Cinayet aleti olan şömine demirinin üzerinde Bianchi'nin parmak izleri vardı. Üstelik Vanel'in çekmecelerinden biri kırılmıştı ve bir miktar para kayıptı.

"Bianchi, ifadesinde o gün Vanel'in evine iki kez gittiğini söyledi. İlkinde saat altıydı. Vanel evde yoktu. Karısı Bianchi'yi içeri aldı. Bianchi beklerken şömineyi karıştırdı ve bu yüzden demirin üzerinde parmak izleri bulundu. Tabii, bunlar hep Bianchi'nin kendi iddiaları. Bir saat kadar bekledi ve Vanel'in gelmediğini görünce çıkıp gitti. Saat dokuzda tekrar geldi. Ama Bayan Vanel, kocasının eve geldiğini, sonra yine sokağa çıktığını söyledi. Bianchi'nin ifadesinin asıl komik tarafı ise bundan sonrası: Güya ertesi sabah bilinmeyen bir konuk kaldığı otele gelmiş ve bir zarf bırakıp gitmiş. Bu paraların Vanel'in çekmecesinden kaybolanlar olduğunu söylememe gerek yok tabii."

Bu arada avukat Balard devreye girdi.

"İfadenin çok daha komik bir bölümü var. Biliyorsunuz, Vanel'in ölüm saati akşamın sekizi olarak saptandı. Vanel'e o saatte nerede olduğunu sorduk. Anlattığı öykü inanılır gibi değil. Güya o saatte, bir parkta, bir rahiple sohbet ediyormuş. Ama ne rahip! Dev gibi iri yarıymış, ve kırmızı sakalları varmış. Burnu da boksörlerinki gibi kırıkmış. Üstelik, rahip efendi bizim Bianchi'ye iskambil kâğıdıyla bazı numaralar göstermiş. Daha sonra da Avusturya'ya gideceğini söyleyip Orleans Garı'na nasıl gidebileceğini sormuş."

"Bir dakika" dedi Şahin. "Avusturya'ya Orleans Garı'ndan gidilmez ki!"

"Evet, çok haklısınız. Ama biz yine de hem Orleans Garı'nda, hem de Avusturya'ya giden trenlerin kalktığı 1' Est Garı'nda gerekli soruşturmayı yaptık. Bu denli belirgin özellikleri olan bir rahibi gören çıkmadı."

Tam o sırada telefon çaldı. Şahin, almacı kulağına götürdü ve "Buyrun" dedi, "Ben Müfettiş Collet. Kısa bir süre karşısındakini dinledikten sonra, "Çok iyi anladım efendim" diye sürdürdü konuşmasını. "Sorumluluğu tamamen üstleniyorum. Eğer haksız çıkarsam, istifa edeceğimden kuşkunuz olmasın"

Telefonu kapattıktan sonra oradakilere döndü. "Arayan Başmüfettişti" dedi. "Bianchi olayını hiç kurcalamamı öneriyor . Rezil olmama tahammülü yokmuş. İsteğini reddettim."

Müfettiş Gardot şaşkınlıkla Şahin'in yüzüne baktı. "Çıldırmışsın sen Jean. Geleceğini tehlikeye atıyorsun."

"Bir adamın hayatını tehlikeye atmaktan daha iyidir bu. Şimdi derhal Avusturya'ya gideceğim ve o rahip efendiyi bulmaya çalışacağım." Şahin'in yardımcısı Laval, "Eh..." diyerek yerinden doğruldu. Bari ben de geleyim seninle şef."

"Neden? Kendini tehlikeye atmak zorunda değilsin."

"Bu iş fiyaskoyla sonuçlanıp da kovulduğun zaman burada sensiz çalışabileceğimi düşünmüyorsun herhalde."

AVUSTURYA'DAN döndüklerinde, çok değerli zamanlarının oldukça büyük bir bölümünü geride bırakmışlardı ve ellerinde hiçbir şey yoktu. Önlerinde ise yalnızca birkaç saat kalmıştı. Şahin yardımcısıyla birlikte İnterpol binasına girmek üzereyken iki İngiliz izci yollarını kesti. Bir tanesi olanca sevimliliği ile Şahin'in yanına geldi ve bildiği en iyi Fransızcayla "Affedersiniz efendim" dedi. 'Orleans Garı'na nasıl gidebileceğimizi tarif edebilir misiniz lütfen?"

Şahin, çelik gibi gerili sinirlerine karşın, çocuğun Fransızcasındaki sevimliliğe ilgisiz kalamamıştı. Gülümseyerek, "Tatilde misiniz?" diye sordu.

Yanıt, öteki çocuktan geldi: "Evet, efendim. Nis'e gidiyoruz."

"Nis'e mi ? O zaman yanlış istasyonun adresini sordunuz. Sizin gitmeniz gereken Orleans Garı değil, de Lyon Garı."

İki İngiliz çocuk, şaşkın bir şekilde birbirlerinin yüzlerine baktılar.

"Biz de onu sorduk zaten"

Ansızın Şahin'in beyninde bir şimşek çaktı. Bianchi'yi kurtarmanın tek yolunu bulmuştu galiba. Hızla yardımcısına döndü. "Çabuk bana bir kâğıtla bir kalem ver."

Az sonra Laval'ın uzattığı kâğıda "de Lyon" ve "d'Orleans" sözcüklerini yazarak iki çocuğun önünde diz çöktü: "Ben, İnterpol'den müfettiş Collet. Şu anda bana çok büyük bir yardım yapmak üzeresiniz. Lütfen kâğıda yazdığım bu iki adı okur musunuz?

Çocuklar, isteneni yaptılar. Tüm öteki İngilizce konuşan insanlar gibi her sözcüğü de "dö Layn" şeklinde okudular. Yalnızca "D'Orleans" sözcüğün telaffuzunun sonunda belli belirsiz bir "S" duyuldu.

"Çocuklar" dedi müfettiş. "İki izci olarak bugün gerçekten çok büyük bir iş yaptınız ve belki de bir adamın hayatını kurtardınız. "Sonra yardımcısına hiçbir şey açıklamadan bir taksi çevirdi ve son hızla Fresnes Cezaevi'ne gitmesini istedi. Az sonra idam mahkumunun karşısındaydılar.

"Şahin, "Yalnızca sorduklarıma yanıt ver Bianchi"dedi. "Açıklama için zamanımız yok. Şu rahibi hatırlıyorsun, değil mi? Onunla hangi dilden konuştunuz?"

O İtalyanca bilmiyordu.- Ben de İngilizce veya Almanca bilmem. Bunun için de Fransızca konuştuk."

"Şimdi çok iyi düşün. Rahip sana gerçekten Avusturya'ya mı gideceğini söyledi?"

"Şey... Hayır, tam olarak Avusturya demedi. Viyana dedi. Avusturya'dan başka yerde de Viyana yok değil mi?"

"Sağol, Bianchi. Şimdilik bu kadar."

Şahin bu sözlerden sonra hızla dışarı fırladı. Tekrar arabaya bindiklerinde, yardımcısı Laval'a canalıcı açıklamayı yaptı:

"Rahip efendi, 'D'Orleans' Garı değil, 'de 'Lyon' Garı dedi. Üstelik 'Viyana'da demedi, "viyena' dedi. Viyenada, Lyon'un birkaç kilometre uzağındaki bir banliyödür. Şimdi dua et de oraya tam vaktinde varabileyim "

PARIS-Lyon ekspresi, geceyi yırtarak hızla ilerlerken Şahin gözlerini yummuş, düşünüyordu. Eğer Bianchi'nin öyküsü gerçekten doğruysa ve aradığı rahibi bulabilirse suçsuz bir insanın yaşamını kurtarabilecekti. Yardımcısı Laval, Fresnes cezaevinde sabaha kadar bekleyecek ve ondan gelecek telefon mesajını hapishane müdürüne aktararak infazı durduracaktı.

Saat tam 3.15'te tren, Lyon garına girdiğinde, bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Daha önce telefon ettiği için Lyon Emniyet Müdürlüğü'nden Müfettiş Joliet kendisini bekliyordu. "Siz gelene dek Viyena içindeki tüm rahipleri araştırdım" dedi. "Orada tarife uyan birisi yok. Tek umudumuz. Viyena'nın on kilometre uzağındaki manastır."

"Ne zaman orada olabiliriz?"

"Normal olarak bir saat sürer. Ama bu havada iki saatten önce zor gideriz."

"Yani 5.30'da oradayız. Bianchi'nin idamı da saat altıda."

Müfettiş Joliet'in kullandığı araba gecenin içinde güçlükle yol alırken Şahin yağmura ve kaderine küfrediyordu. Nihayet 5.25'te manastıra ulaştılar. Bianchi'yi kurtarabilmeleri için yalnızca 35 dakikaları vardı.

Erken saatte rahatsız edilmesine karşın, başrahip öyküyü büyük bir ilgiyle dinledi ve sonra da "tarif ettiğiniz kişi, bizim Peder İgnatius. Şimdi çağırtırım" dedi . Az sonra Şahin aradığı adamı karşısında gördü. Cebinden Bianchi'nin bir resmini çıkardı ve " Peder" dedi. "Bu adamı hiç gördünüz mü?"

Peder, tipik bir İrlanda aksanıyla "Evet, gördüm" diye yanıtladı.

"Ne zaman ve nerede?"

İriyarı rahip hiç duraksamadan konuştu. Anlattıkları, Bianchi'nin öyküsüyle tıpa tıp uyuyordu. Sonra birden öfkelendi ve "Kimmiş bu öyküye inanmayan?" dedi yumruklarını sıkarak in dibe ben inandırayım."

Şahin hafifçe gülümsedi.

"Kabul etmelisiniz, Peder Kâğıt oynayan, kırık burunlu, dev yapılı ve kızıl sakallı bir rahibe inanmak pek kolay değil."

"Ne demek istediğinizi anladım. Burnumu gençliğimde amatör bir boksörken kırmıştılardı. Kâğıt numaralarını çocukları eğlendirebilmek için öğrendim. İri yapıma gelince, biz İrlandalılara bir Tanrı vergisidir bu."

Şahin, "Çok teşekkür ederim, Peder" dedi. "Şimdi hemen Viyena'ya gidip telefon etmeliyim."

"Ama bu imkânsız. Zira fırtına nedeniyle Viyena'daki telefon hatları kopuk. En yakın telefon ise Lyon'da."

"Aman Tanrım" diye bağırdı Şahin. "Lyon iki saatlik mesafede. Benimse bir insanın yaşamını kurtarabilmek için yalnızca 15 dakikam var. Şu uzay ve elektronik çağında, insanın böyle bir yenilgiye uğraması akıl almaz bir şey!"

"Elektronik mi dediniz" diye atıldı Peder Ignatius." Oldu bu iş! Buradan az ileride Jacquet Perrin adlı bir çocuk var. Kendisi amatör telsizcidir. Gelin benimle!"

Peder İgnatius, çocuğun evine bir an önce ulaşabilmek için kendi arabasını öyle bir kullandı ki, Şahin bir an sonuca ulaşamadan öleceklerini düşündü.

Aynı anda, Fresnes Cezaevi'nde Laval hapishane müdürüne belki yüzüncü kez "Anlamıyor" diyordu. "Müfettiş Collet'in şimdiye dek çoktan telefon etmiş olması gerekirdi. Hatta sonuç olumsuz olsa bile."

Hapishane müdürü üzgün bir şekilde başını salladı.

"Kesin bir delil olmadan elimden bir şey gelmez Laval. İnfazı ancak beş dakika erteletebilirim."

Laval, tarifsiz bir acıyla telefona baktı.

O sırada Şahin de aynı umutsuzlukla, telsiziyle İnterpol'ün santralını bulmaya çalışan Jacquet Perrin adlı çocuğa bakıyordu. Yüzyıllar gibi gelen bir uğraşı sonunda genç telsizci, "Tamam!" diye bağırdı. "Buldum onları!"

Şahin, telsizin mikrofonunu kaparcasına aldı.

Devamı: 32'inci sayfamızda

> *"Paris-Lyon ekspresi, geceyi yırtarak hızla ilerlerken Şahin gözlerini yummuş, düşünüyordu... Aradığı rahibi bulabilirse suçsuz bir insanın yaşamını kurtarabilecekti."*

Mizah Sayfası

Kelaynak

Hazırlayanlar:
MERT ALİ BAŞARIR
ARMAN SALEPÇİ

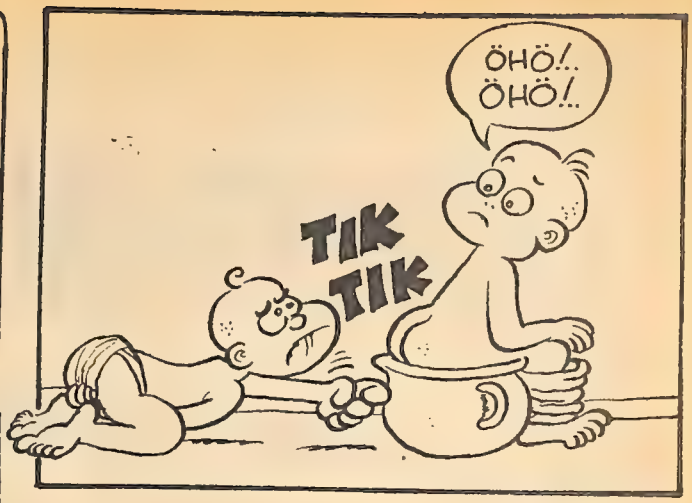

KEYFİME BAKACAĞIM

Öğretmen, yazılı anlatım dersinde, öğrencilerine şöyle bir konu verir:

— Bir milyar liranız olsa, bu parayı nasıl kullanırdınız? Bu konudaki düşüncenizi açıklayınız.

Zil çalınca kâğıtlar toplanır. Bir öğrenci boş kâğıt verir. Öğretmen sorar:

— Oğlum, senin bir düşüncen yok mu?

— Var öğretmenim.

— Öyleyse niçin yazmadın?

Öğretmenim, ben hiç bir şey yapmayacağım. Oturup keyfime bakacağım. Bunu anlatmak istedim...

ÜNLÜLERDEN BİR FIKRA

Şener Şen Anlatıyor:

Öğretmen her derste öğrencilerine "Bana akla uygun bahaneler bulursanız yaptığınız hataları bağışlarım" dermiş. Çocuklar da yaramazlık yaptıklarında,okula geç kaldıklarında, birbirleriyle kavga ettiklerinde en mantıklı bahanelerini sıralarlarmış. Dersin birinde öğretmen öğrencilerinden birini çağırmış. "Bu ödevde çok yanlışlar var. Baban bunlara dikkat etmeden mi yapıyor" demiş. Öğrenci gayet sakin bir şekilde şu cevabı vermiş. "Ne yapabilirim öğretmenim. Babam aynı zamanda okutulan ders kitaplarının yazarıdır".

Seçme Saçmalar

Dünyada en çok videoyu hangi kentin halkı izler?

Montevideo halkı.
Uruguay'ın başkenti

En bilgili, kültürlü ilimiz hangisidir?

Aydın

Hangi çiçek koklanmaz?

Sucicegi

İŞTE ARMAĞANLARIMIZ

Yayımı geçen hafta sona eren, **"SÖZLÜK", "SULUBOYA TAKIMI", "PASTEL BOYA TAKIMI"** ve **"ANSİKLOPEDİ"** kuponlarını, en kısa sürede **"Milliyet Çocuk Dergisi, Armağan Yağmuru, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10, Cağaloğlu-İstanbul"** adresine yollamanız gerekiyor.

İŞTE ÜÇÜNCÜ KUPONLARINIZ

Hemen anımsatalım: okurlarımızın, hangi çekilişlere katılmak istiyorlarsa her çekilişe ait kuponları, ayrı zarflara koyup, zarfların üzerlerine de katılmak istedikleri çekilişin adını yazarak en kısa sürede bize ulaştırmaları gerekiyor.

RENKLİ TELEVİZYON KUPONU 3	BİLGİSAYAR KUPONU 3	MÜZİK SETİ KUPONU 3	ÇALIŞMA ODASI TAKIMI KUPONU 3
12 KUPON	10 KUPON	8 KUPON	6 KUPON
FUTBOL TOPU KUPONU 3	ZEKÂ OYUNCAKLARI KUPONU 3	ANSİKLOPEDİ KUPONU 1	EŞOFMAN KUPONU 3
4 KUPON	4 KUPON	2 KUPON	4 KUPON
SÖZLÜK KUPONU 1	SULUBOYA TAKIMI KUPONU 1	ELEKTRONİK ORG KUPONU 3	PASTEL BOYA TAKIMI KUPONU 1
2 KUPON	2 KUPON	6 KUPON	2 KUPON

Adelcolor
Adelcolor
Adelcolor
EQUALIZER
STEREO CASSETTE
CASIO

Demir Baron'un Şatosu

Yayın Hakkı (copyright): Hachette-Millîyet Yayın A.Ş.

OH BAYIM, İKİ DELİKANLI HÂLÂ ODANIZDAN DOSYAYI İNDİRMEDİLER...
ODAMDA MI?! DELİKANLILAR MI?
EYVAH! İŞLER BOZULUYOR!
ALO, ODANIN MÜŞTERİSİ GELİYOR, HEMEN KAÇMANIZDA YARAR VAR.
ADAM GELİYORMUŞ, ÇABUK OL!
BEN BUNU ALIYORUM, SEN DE DOSYAYI KAP!
BİZE ARABASINDA BEKLEMEMİZİ SÖYLEDİ. HERŞEY İÇİN TEŞEKKÜRLER...
EYVALLAH AMCA!
ÇALMIŞLAR! DOSYA UÇMUŞ!

ÜFF... İYİ ATLATTIK!
SEN TAM BİR ÇETEBAŞI-SIN!
BİRKAÇ GÜN AMCAMI GÖRMESEM İYİ OLUR!
GREGO KENTİN ÇIKIŞINA KADAR ONLARA EŞLİK ETTİ...
SANA ÇOK ŞEY BORÇLU-YUZ!..
ELİMİZDEKİ BELGE-LER BU ADAMI HAPİSE KADAR GÖTÜRÜR.
BENCE SU TRAKTÖR DE BİZİ ŞATOYA GÖTÜRÜR.
HEY... SİZİ TANIYO-RUM ŞU ÇILGIN BARONUN YANINDA ÇALIŞIYORSUNUZ. DEĞİL Mİ? HAYDİ ATLAYIN!
SAĞOLUN!
AHH! NEYSE GELDİNİZ SONUNDA.
KAZANDIK! KAZANDIK!
SUÇLUYU YAKALADIK SAYILIR. KANIT-LARIMIZ VAR!
SÖYLEDİKLERİNİZİ DUYDUM. SİZİ KUT-LARIM, TEŞEKKÜR EDERİM.

Sürecek

EKSİK FASİKÜLLERİ GÖNDERİLEN OKURLARIMIZ

Levent Birlikbaş (Denizli), Murat Ören (Elâzığ), Erol Asener (Tokat), Erkut Köksal (İstanbul), Zafer Özdemir (Samsun), Yücel Konak (Ankara), İlyas Karakoç (Ankara), Turan Aydoğan (İstanbul), H.Hüseyin Şentürk (İstanbul), Teoman Ünal (İzmir), Fatmagül Avcı (Muğla), Ömer Turan (Giresun), Tarkan Yılmaz (İstanbul), Hasan Yılmaz Sözer (Ankara), Hidayet Tanonat (Diyarbakır), Kutlay Yıldırım (İçel), Ümmühan Sıkkar (Ankara), Murat Sönmez (Ankara), Oğuzhan Fırıncıoğlu (Bursa), Zeynep Ardıç (Kayseri), Erdem Neyiz (Manisa), Bünyamin Mehmet (Tosya), Emine Türkoğlu (İzmir), Serdar Demir (Siirt), Yıldız Çetin Ay (İstanbul), Teslime Gülümser (Silifke), Mustafa Ayaz (Giresun), Kenan Korkmaz (Ordu), Fahri Aktuğ (Balıkesir), Recep Erdem (Konya), Olcay Altun (Zonguldak), Filiz Tanbay (İstanbul), Murat Cüneyt Özen (İstanbul), Ömür Kılıçoğlu (İzmir), Teoman Uykur (Ankara), Oğuz Küçük (Adana), Nevzat Bilge İspir (Konya), Süleyman Bilgin (Hatay), Birgül Erdoğan (İzmir),, Harun Hasar (Gaziantep), Ali İhsan Gümüşsuyu (Muğla), Recep Sarısan (Denizli), Eray Yazgan (İstanbul), Özge Köseoğlu (Kocaeli), Mustafa Caner (Antalya), Nazar Soğukluk (Hatay), Erhan Amaç (Niğde/Aksaray), Kemal Sancak (Kayseri), Zafer İplikoğlu (Ankara), Hayrettin Enücür (Tarsus), Mustafa Sancak, Bülent Gülakman (Manisa), Hakan Günkay (Tokat), Mesut Cengiz (Konya), Mustafa Çapın (Kayseri), Fikret Günay (Uşak), Yusuf Sakar (İstanbul), Mehmet Ziya Binler (Ankara), Mehmet Akar, A.Kadir Alakay (Diyarbakır), Cengiz Can (Gebze), Özlem Akar (Antalya), Mehmet Kılıç (Urfa), Turan Metin (Elâzığ), Sinan Adıgüzel (İstanbul), M.Halis Güneş (İzmir), Gürkan Ergin (Tokat), Murat Palaz (İzmir), Sedat Kaya (Isparta), Mustafa Akman (Adıyaman), Ali Ulaş (Adana), Sedat Öncel (İstanbul), Azmettin Onaytürk (Diyarbakır), İsmet Kendir (Niğde), Engin Bilgin (İstanbul), Ali Şahin (Gaziantep), Anıl Çağlar (Ağrı), Gökhan Kara (Isparta), Necdet Karavelioğlu (Adana), Yılmaz Güreli (Ankara), Necmettin Oybaşı (Gaziantep), Mustafa Sönmez (Ankara), Ersel Battal (İzmir), Faruk Özdere (Sivas), Muzaffer Üstün (İzmir), Özgür Balak (Adapazarı), Halil Özcan (Muğla), Orhan Koten (Amasya), Suat Akbel (İzmit), Hediye Kılıç (Samsun), Medine Yalçın (Adana), Volkan Sevil (İstanbul), Gökhan Merih, Betül Yıldız (Niğde), Mehmet Canlı (Malatya), Engin Taşkın (Ankara), Gökhan Okman, Cem Berber (Hatay), Mahir Cenetli (Gaziantep), Mehmet Dursun, Okan Aker (İstanbul), Akgül Demir (Kayseri), Kerim Gül, Ali Haydar Yazar (Nevşehir), Mahir Kepti, Ethem Özkan (Yozgat), Mehmet Yürek (Tatvan), Eyüp Kapmaz, Eda Katlı (İstanbul), Özgür Köroğlu (Gaziantep), Sevinur Sezginer (İzmir), Ali Güneş Hasan Hüseyin Barış (Denizli), Hasan Garip (İçel), Yeşim Dingil (Antalya), Musa Aktaş (Çorum), Ali Sinoplu (Zonguldak), Tamer Birsen (Zonguldak), Engin Özbebek (Ş.Urfa), Münevver Esmek (Çorum), Kâmil Koçuroğlu (Kayseri), Hasan Akkuş (Denizli), Melih Kılıç (Ordu), Tuncay Altınkuyruk (Kırıkkale), Hüseyin Kalay (Aydın), İrfan Muradoğlu (Rize), Nihat Çevik (Tokat), Recep Karaçukur (Trabzon), Şehnur Tilke (Erzurum), Cem Keskin (Niğde), Emin Bahadır (Giresun), Seçil İrmel (Ankara), Yekban Yavuz (Sivas), Şevket Çağlar (Uşak), Arzu Kahraman, Ali Pınar (K.Maraş), Serkan Gündoğdu (Çanakkale), Yener Vardar (Ankara), Murat Arcagil (Çorum), Akın Yıldız (İstanbul), Bekir Akkoç (Siverek), Salim Vural (Kars), Özcan Asım, Esin Pekler (Eskişehir), Arıkan Sarıkaya (Ankara), İsmail Gülsoy, Ahmet Sanlı (Ankara), Enver Kılıç, Hakan Arık (Adana), Muhammet Giyer (Trabzon), Selçun Güngörür (İstanbul), Kemal Acarlar (İzmir), A.Ömer Yoksul (İstanbul), Türkân Bakan, Cemal Erdoğan (İstanbul), Sevim Cengiz (Ankara), Seval Özdür, Alper Özer (Bursa), İlhan Savran (İzmir), Ali Kaş (Adana), Gazanfer Yılmaz (İzmir),Hasan Kaya (Manisa) Erdinç Sandıkçı (Lefkoşe), Caner Nacik (Elazığ), Orhan Kıraç (Bolu), Ayşe Yöntem, Funda Sahillioğlu (İskenderun), Özgür Okur (Hatay), Gürhan Yılmaz (Ankara), Emine İşler (Balıkesir), Atalay Yağman (Kütahya), Aydın Çevik (Zonguldak), Atilla Toker, Gülnaz Işık (Ankara), Ali Cengiz (İstanbul), Emrah Akyıldız (Balıkesir), Serap Ünlüdökmak (Adapazarı), Turgay Bahadır (Fethiye), Mustafa Bebek (Adana), Ali Aydemir (İstanbul), Buket Şentop (İzmir), Murat Azır (Bursa), Anuş Özkuzu (Siirt), Gökçen Onat (Ankara), Necdet Dedeler (Denizli), Tufan Öge (Ankara), Ali Rıza Kuradan (Muğla), Deniz Yetkin (İstanbul), Seyit Acar (Aydın), Hasan Kol (Trabzon), Şebnem Yetim (Bolu) Mehmet Kılsu (Zonguldak), Beyhan Aktürk (Adapazarı), Şahsenem Atik (Muğla), Turgay Karagöz (Rize), Semih Çalık (İstanbul), Mehmet Taşkın (Kayseri), Mustafa Temir (Sinop), Emir Polat (Denizli), Ali Güngör, Ruhi Çetin (Ankara), Ülfet Akkoyun, Ömer Kesici (Zonguldak), Vehpi Tüfekçi (Çorum), Şükrü Ergin (Burdur), Halil Çolak (Denizli), Eğur Çelik (İzmir), Özkan Günday (Aydın), Erdal Dulkadir, Mustafa Türeyenler (Aydın), Hüseyin Güray (Antalya), Emin Yıldırım, Murat Topaloğlu (Ankara), Celal Şahin Kayıcı (İstanbul), Osman Yüce (Bandırma), Turan Semiz (Çorum), Arat Çerkezoğlu (İstanbul), Sadri Kurunu (İstanbul), Mustafa Yazar (Adana), Ağacan Özdemir (Kars), Ayhan Özer (Antalya), Mehmet Ilgıl (İzmir), Abdullah İzal (Ankara), Fahrettin Özdemir (Bursa), Cahit Şahin (Bursa), Ali Zeyrek (Kayseri), Levent Birit (Çorum), Murat Yıldız (Ordu), Uğur Tok (İstanbul), Hüseyin Alagöz (Malatya), Ender Bodur (Ankara), Deniz Cüce (Afyon), Oğuz Kayaalp (Afyon), Ercan Sancı (Eskişehir), İlhan Dözmez (Eskişehir), Neşat Güngör (Erzurum), Taner Dönüm (Manisa), Hayrettin Aydoğan (Mersin), Reha Aydın (Ankara), M.Ali Çatal (Ankara), Mehmet Yılmaz (İstanbul), Ercan Öner (İstanbul), Murat Özdemir (Erzurum), Bülent Özdemir (Çorum), Kenan Erden (İzmir), Mehmet İlya (Antalya), Bedire Özgül Süntal (Ş.Urfa), Serdar Tökekır (Ordu), Tarık Aygün (İstanbul), Ezgi Şelli Akyüz (Bandırma), Osman Busel (Diyarbakır), Turhan Genç (Aydın), Barış Denizhan, Ayhan Karagün (Ankara), Ahmet Özkoyun (İzmir), Recep Murat Kırır (İskenderun), Ayhan Mendellioğlu (Hatay), Murat Kızılkaya (Kütahya), Ekrem Tekgöz (Aydın), Yılmaz Portakallı (Ankara), Pınar Kırlangıç (İzmir), Aşkın Özdemir (Ankara), Yaşar Bölge (Kastamonu), Yakup Altun (Trabzon), Hakan Zülfikar (İzmir), Yaşar Kuşale (Trabzun), Ömer Özsunar (Adıyaman), Adem Öztürk (Afyon), Bilge Okatan (Çorum), Alper Kılavuz (Sivas), Behçet Yaşar (Bursa), Atakan Köksal (Ankara), Zeki Zobu (Kütahya), Mevlut Yılmaz (Erzurum), Soner Begeç (İzmir), İsmail Güler (İzmir), Levent Altıntaş (Giresun), Nuri Kantaroğlu (Tavşanlı) Tahsin Zümbüldere (Bursa), Nedim Bayram (Hatay), Petek Eytence (Ankara), Şennur Türk (Erzincan) Gökhan Gökdemir, Tura Kayabölen (Hatay), Özkan Evren, Rüştü Türk (Ankara), Volkan Altun (İzmir), Özden Oğuz, Hüseyin Keskin (İzmir), Ali Tatargan (Batman), İbrahim Uzur (İzmir), Murat Erfem (Elazığ), Bülent Kılıç (İstanbul), Mehmet Bulut, M.Burak Aksoy (Mersin), Alper Öncüoğlu (Merzifon), Emrah Çalhaş, Faik Özbay (Ankara), Ahmet Kıratlı, Garip Demir, Havva Top, Nevzat Baştürk (Tekirdağ) Hacı Musa Özbey (Ankara), Ahmet Sevcin (Aydın), Hacı Demirkaynak (Ankara), Seda Erdem (Ankara), Elif İçeren (İzmir), Cem Bülent Ünsal (Ankara), Deniz Tuncer (Ankara), Mehmet Özbirek, Bilal Bozkal (Antalya), Özgür Özkan (Adana), Orhan Yüksekkaya (Siverek), İlyas Kaşmar (Denizli), İbrahim Karpınar (Denizli), Handan Tekin (Tokat), Özkan Çapur (Kırıkkale), Sezai Kurtalan (Tokat), Sema Alkan (Ankara), Hasan Yılmaz, Seher Kazmaz (Ankara), Uğur Baytekin (Kayseri), Ayral Akarsu (Kocaeli), Emrah Saygın (İzmir), İbrahim Uysal (İzmir), Ahmet Atalay (Ankara), Hasan Yılmaz (Ankara), Hasat Kurt (Sinop), Bahar Balaban (Sivas), Tanju Volkan Durmaz, Tahsin Solak (İstanbul), Nurgül Özcan (Mersin),Levent Ertürk (Gaziantep), Gülten Caner, Mustafa Yavuz Sarı (Mersin), Ali Nargüz (İzmir), Şenay Yudum (İstanbul), Atilla Selanik (Kayseri), Hasan Kenan (Edirne), Hüseyin Hıdır (Tokat), Sinan Akra (Bursa), Abdullah Bezli (Kayseri), Ergün Kara (Kayseri), Umut Bozkurt (Ankara), Hatice Güneş, Nurdoğan Sever (İzmit), Murat İpik (Balıkesir), Emel Göküz, İlkay Karaköse (Erzurum). Levent Birlik (İstanbul) Cihan Dursun (Çan), D.Uyan (Bartın), Temur Ulu (Avcılar), Seçkin Ülgen (Zonguldak), Adnan Tüfekçi (Burdur), Ahmet Çebi (Ordu), Adnan Hatip (Ankara), Ali İhsan Ay (Ankara), Sinan Yıldırım (Etlik), A.Yalın (Ankara), Mustafa Şahin (Ordu), Nejat Özkaynak (Akhisar), Bülent Kahraman (Zeytinburnu), Cenk Demirel (Ankara), Ali Dural (İzmir), Süleyman Elmas (Antalya), Mehmet Gövez (Ankara), Ümit Yılmaz (Aydın), Volkan Selmanlıoğlu (Ankara), Ferda İnce (İzmir), Ebru Karanfil (İzmir), İbrahim Kardeş (Afyon), Nedret Kademli (Bursa), Mustafa Duman (Samsun), Gürkan Ozan (Gaziantep), Çetin Ok (KDZ. Ereğli), Tuğba Köklürk (Çayırova), Ufuk Bayraktar (Ordu), Ali İsmet Ergin (Balıkesir), İsmail Özilhan (Ankara), Abuzer Yaylacı (Malatya), Ertaç Ömür (İstanbul), Hakan İbrahim (Adapazarı), Savaş Kaplan (İzmir), Ömer Uşaklıoğlu (Burdur), Hasan Pınar (Ankara), Durak Yiğit (Balıkesir), Ali Meral (Erzurum), Yusuf Çiğdem (Ankara), Şebahattin Ulaş (Bursa), Cemalettin Polat (İstanbul), Abdurrahman Günden (Beyşehir), Hüseyin Özkan (Kayseri), Kâmil Dorsan (Ankara), D.Zenginkuzucu (İstanbul), Tuğcan Taş (Keçiören), Aydın Deniz (Ankara), Mehmet İkram (Batman), Mustafa Çiçek (Batman), Serkan Ekmen (İzmit), Zeynep Elmas (İstanbul), Pınar Büyükkent (Muş), Tamer Kuş (Adana), Burhan Alıcı (Samsun), Okan Yıldız (Erzurum), İlyas Bal, Ali Ata (Tavşanlı), Hayri Sancılı (Gürün), Ahmet Çetinkaya (Trabzon),

Devamı var

ÖLÜMÜN EŞİĞİNDE

Baştarafı 19'uncu sayfamızda

"Ben Müfettiş Collet... Derhal Fresnes Cezaevi'ne telefon edin. Bianchi'nin öyküsü doğrulandı. Söyleyin onlara, infazı durdursunlar. Tekrar ediyorum. İnfazı durdursunlar."

"Saat altıya dört var" dedi hapishane müdürü ve kapıya doğru yürüdü." Geliyor musun Laval?"

"Hayır. Burada bekleyeceğim."

Müdür başını umutsuzca salladı ve gitti.

Laval'ın gözü saatteydi. Ansızın telefon çaldığında masanın üzerine uçarcasına atladı. "Buyrun, ben Laval" diye bağırdı almacı kaparak. Söylenenleri duyunca, almacı ateşten bir çubukmuş gibi fırlattı ve kapıya koştu. Saat, tam altıydı.

Kilometrelerce ötede, Şahin telsizin başında oturmuş, gelecek yanıtı bekliyordu . Küçük odanın içerisinde tam bir ölüm sessizliği vardı. Birden, telsizden bir ses yükseldi.

"Müfettiş Collet'i arıyoruz... Müfettiş Collet'i arıyoruz."

Şahin, mikrofonu kaptı.

"Ben Collet. Konuşun."

İnterpol santralındaki görevlinin metalik sesi, mesajı okurken en ufak bir heyecan belirtisi taşımıyordu.

"Bianchi'nin infazı durduruldu. Tebrikler. Laval."

Masum bir insanın yaşamının kurtarılmasında son derece önemli rol oynayan telsizci çocuğun ağzı kulaklarındaydı. Peder İgnatius ve Müfettiş Joliet, sırtını sıvazlayarak Şahin'i kutladılar.

Peder İgnatius, "İnsanların el ele verince neleri başarabildiğini görmek gerçekten şaşırtıcı" dedi.

Milliyet Yayınları

Dünyanın en çok okunan çizgi-roman kahramanının albümlerini sunuyor.

HER AY

Başdan sona renkli bir albüm...

Her albümde nefis bir macera...

YENİ ALBÜM

PETROLCÜLER

ÇIKTI

"TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ"nin ilk fasikülünü alamayan okurlarımız, aşağıdaki kuponu doldurup, **"Milliyet Çocuk Dergisi, Satış Servisi, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu - İstanbul"** adresine 150 liralık posta pulu ile yollarlarsa, eksik fasikül hemen adreslerine postalanacaktır.

İSTEK FİŞİ 1

Adım ve Soyadım:

Adresim:

1. "TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ" Fasikülünden edinmek istiyorum. Adresime postalanmasını rica ederim.

DÜNYA KUPASINA DOĞRU

3

Yayın (copyright): Chancerel Editions - Milliyet Çocuk (86)

FRANSA 1938

FRANSA 1938

İBRİR'İN PENALTIDAN YEDİĞİ GOLLE YUGOSLAVYA FRANSA'YI ELEDİ.

BREZİLYA DA MEKSİKA'YI 4-0 YENEREK FİNALLERE KALDI.

BU MAÇ 200.000 KİŞİ ALABİLEN ÜNLÜ MARACANA STADINDA OYNANMIŞTI.

AMERİKA İNGİLTERE Yİ GAETJENS'İN GOLÜYLE 1-0 YENDİ.

4. GRUPTAKİ TEK RAKİBİ OLAN BOLİVYA'YI ÜNLÜ SCHIAFFİANO'NUN 5 GOL ATTIĞI MAÇTA 8-0 YENEN URUGUAY'DA FİNALLERDE OYNAMAYI HAK ETTİ

KIZGIN İNGİLTERE İSPANYA'YA KARŞI.

YEDİ OYUNCUSUNU UÇAK KAZASINDA KAYBEDEN İTALYA İSVEÇ'E 3-2 YENİLİR...

ZARA'NIN 50. DAKİKA'DA ATTIĞI GOLLE İNGİLTERE'Yİ 1-0 YENEN İSPANYA DA FİNALLERDEYDİ.

SİNEMA
TV
MAGAZİN

UZAY DİZİLERİNİN EN İYİSİ:

UZAY TARİHİ EKRANDA

● *İnsanlık tarihinin en görkemli serüveni onüç bölümlük bir dizi olarak ekranlarımıza geldi...*

"UZAY".. Bu kelime hemen hepimizin tatlı rüyasıdır... Ah, bir Ay'a gidebilsek, ya da diğer yıldızlardaki yaşamı bir öğrenebilsek diye sizler de kimkimbilir kaç kez geceleri gökyüzüne bakarak düşünmüşsünüzdür... Ekranlarımıza da bu konuda birçok film geldi, ama sanırız en güzeli geçtiğimiz hafta içinde başladı...

Geçen çarşamba akşamı ilk bölümü yayınlanan "Uzay" dizisini izlediniz mi?... James Garner ile Susan Anspach'ın başrollerini paylaştığı 13 bölümlük bu dizi Amerikan uzay çalışmalarına katılan kişilerin öyküsüdür...

İkinci Dünya Savaşı'nın sonundan yola çıkılarak 1970'lerde Ay'a ilk ayak basışıyla yükselen dizi günümüze dek uzanıyor. Bu arada "Uzay" dizisinde vurgulamaya özen gösterilen bir konu da, savaştan bu yana değişen sosyal değerlerle, ilk uzay yolcularının serüvenle karışık yeni bulguları ve perde arkasında gelişen olaylar...

13 hafta bizi heyecandan heyecana sürükleyecek olan dizi, James Michener'in aynı adlı romanından televizyona uyarlandı... Özgün adı "Space" olan diziyi iki yönetmen birlikte çektiler...

"Uzay" dizisinin saati oldukça geç. Çarşamba geceleri saat 22.55'te ekrana gelecek olan bu diziyi, eğer ertesi sabah erken kalkabilecekseniz mutlaka izleyin. Bir amaç uğruna insanların nasıl inanarak savaştıklarını görün...: Merak ettiğiniz birçok sorunun yanıtlarını da bulabilirsiniz bu dizide...

CİMCİME

Babam tavanarasın daki kırırzırı atıp, orayı kendine çalışma odası yapmaya karar verdi...

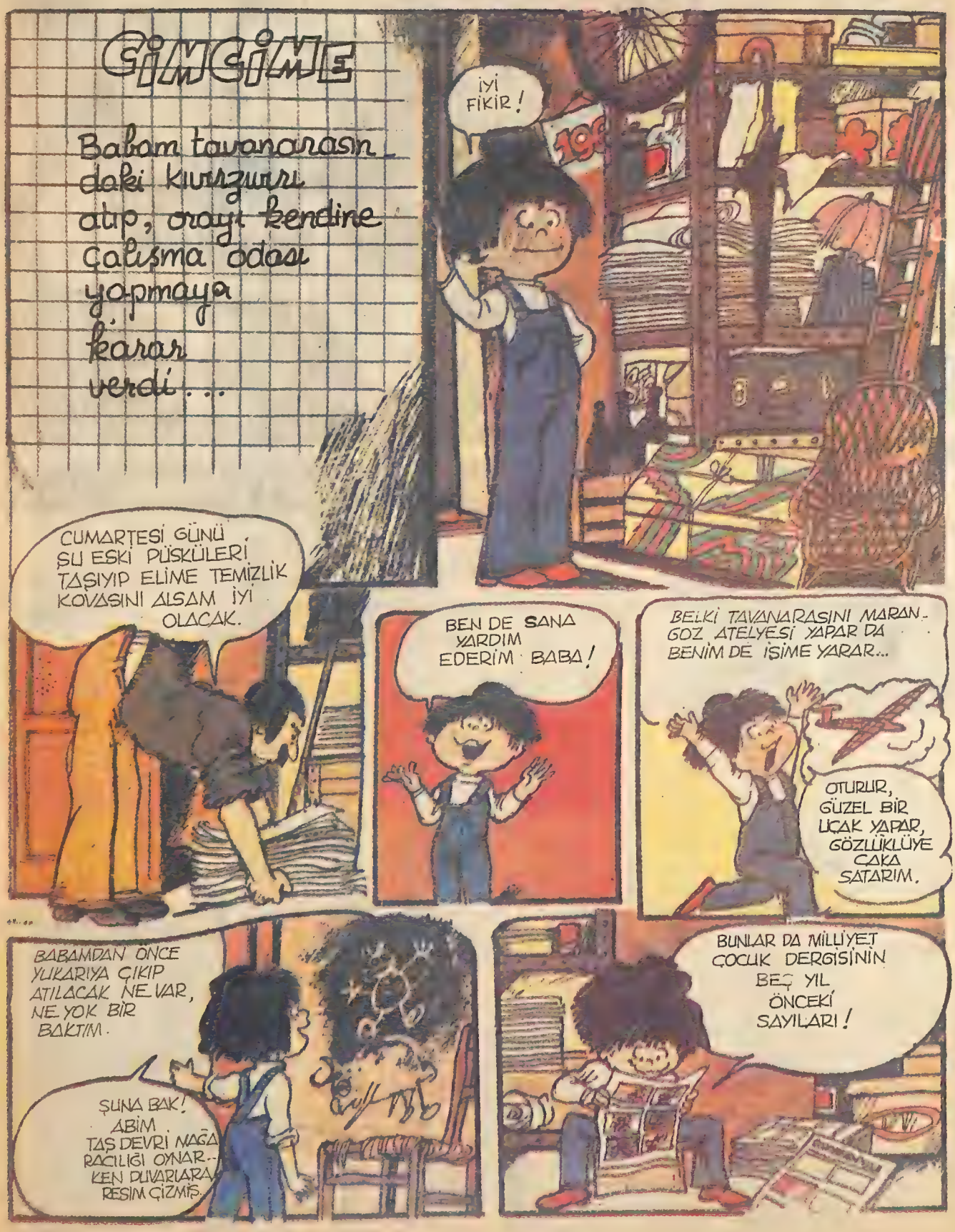

İYİ FİKİR!

CUMARTESİ GÜNÜ ŞU ESKİ PÜSKÜLERİ TAŞIYIP ELİME TEMİZLİK KOVASINI ALSAM İYİ OLACAK.

BEN DE SANA YARDIM EDERİM BABA!

BELKİ TAVANARASINI MARANGOZ ATELYESİ YAPAR DA BENİM DE İŞİME YARAR...

OTURUR, GÜZEL BİR UÇAK YAPAR, GÖZLÜKLÜYE ÇAKA SATARIM.

BABAMDAN ÖNCE YUKARIYA ÇIKIP ATILACAK NE VAR, NE YOK BİR BAKTIM.

ŞUNA BAK! ABİM TAŞ DEVRİ MAĞARACILIĞI OYNARKEN DUVARLARA RESİM ÇİZMİŞ.

BUNLAR DA MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİNİN BEŞ YIL ÖNCEKİ SAYILARI!

AH! BESLENME ÇANTAM!
ABLAMIN YAPTIĞI RESİMLER!
ABİMİN FOTOĞRAF ALBÜMÜ! BUNLARI KARIŞTIRMAK NE HOŞ!
ANNEMİN TOPUKLU AYAKKABILARI!
TAŞ BEBEĞİM!
ONU NE ÇOK SEVERDİM! VÜCUDUNDA HÂLÂ, ABLAMLA DOKTORCULUK OYNARKEN YAPTIĞIMIZ AMELİYAT İZLERİ DURUYOR.
İLK LÂSTİK ÇİZMELERİM. TEYZEMİN HEDİYESİ!
BEBEK ARABAM!
ÇOCUK İK ELBİSELERİM!
KUÇU'NUN FOTOĞRAFI!
YETMİŞSEKİZLİK TAŞ PLÂK!
VE LAKLAK!
AAAAH!
NO!
TAVANARASINI TEMİZLEDİN Mİ, CİMCİME?
TEMİZLEYEMEDİM. İÇERİSİ DOLUYDU.
KİM VARDI?
KUÇU, TAŞ BEBEĞİM VE ANILARIMIZ! AYRICA DÖRT, ALTI YAŞINDAKİ ABLAM, ONİKİ YAŞINDAKİ ABİM VE TÜM GEÇMİŞİMİZ!

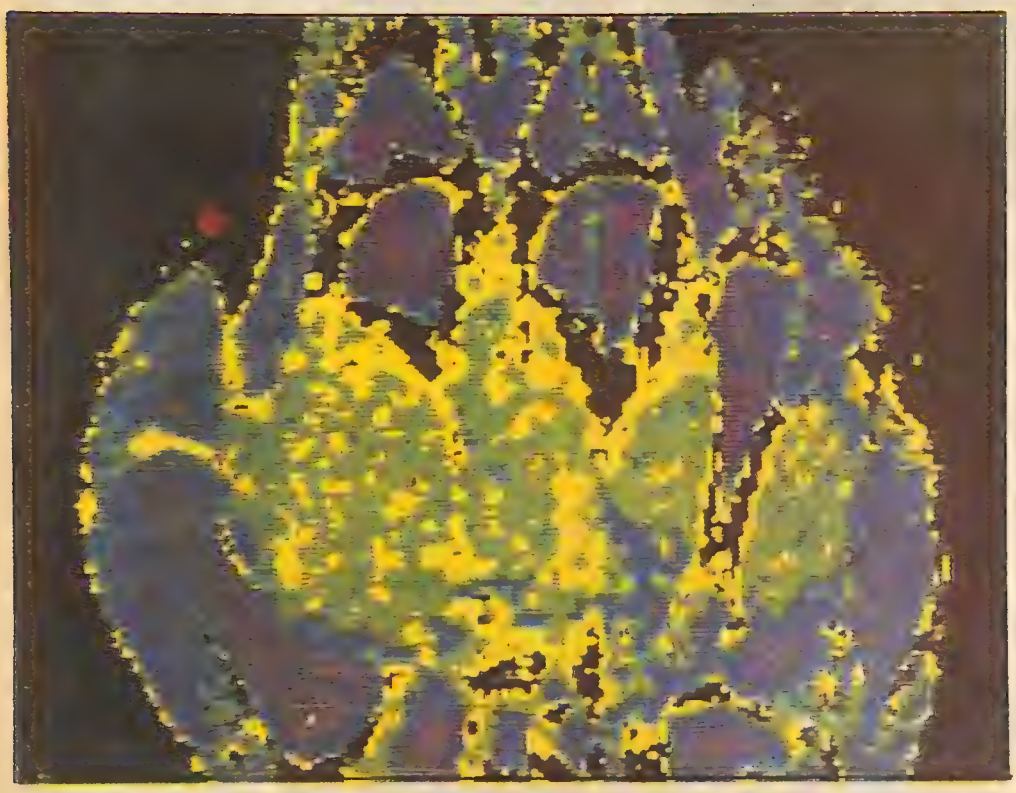

Sanatçı Makineler

BİLGİSAYARLA yapılan resimler günden güne daha çok yaygınlık kazanıyorlar. Bunun en başta gelen nedenlerinden biri, insanların türlü anlatım araçları içinde dilin yetersizliğini görüp resme başvurmasıdır. Sesin kullanımı ile gözün algılaması arasında yapılan bir karşılaştırma bazı durumlarda görüntünün daha çok önem kazandığını ortaya çıkarıyor: Çünkü bir insan bir dakikada ortalama 300 kelimeyi seslendirebiliyor, ama gözümüz bir saniyede 160 ayrı tondaki milyonlarca noktayı ayırdedebiliyor.

İşte bu üstün yeteneklerinden ötürü bu araçlar hemen hemen her alanda kullanılmaya başlandı. Örnek mi istersiniz? Pilotlar bu araçlar sayesinde önceden hesaplanmış uzaklıklara bakarak alıştırma yapıyorlar. Artık sanayi alanında, mühendislerin hesaplarında genellikle hep bu araçlar kullanılıyor. Organik kimya ve ecza sanayii ise bu araçlar sayesinde yeni buluşlar yapmaya başladılar bile...

Bütün bunların yanı sırabilgisayarlarla sadece estetik kaygısıyla yapılan resimler, Batı dünyasının sanat merkezlerinde sergileniyor. Bilgisayarların öteki alanlarda kullanılmasına ses çıkarmayan, çeşitli işlevlerini alkışlayan bazı kişiler söz konusu sanat olunca dayanamıyorlar. "Makineler her işi yapabilir ama asla sanatçı olamazlar!" diyorlar. İnsan yaratıcılığının her zaman makineden daha üstün olacağını savunuyorlar ve "Makineler insan varlığının bu alanına da mı el atıyorlar" diye kuşkuyla soruyorlar. Bilim adamları ise bu kuşkunun yersiz olduğunu öne sürerek; "İnsan ve makinenin arasındaki ilişki makinenin yetkinliğiyle sınırlandırılmıştır. Bu ilişkide yine en önemli rol, onu kullanan insanın yeteneklerine bağlıdır. Aslında bu, insanın kendi kendini aşma çabalarının bir örneğidir. Kimsenin kuşkusu olmasın, sanatçı makineler olabilir, ama asıl sanatçı onu kullanan insanlardır" diyorlar.

BİZİ KARANLIKTAN KURTARAN KÜÇÜK BULUŞLAR

Bisiklet sürücüleri için geliştirilen parlak bayraklar, karanlıkta rahatça yol almayı sağlıyor. Bu yansıtıcı bayraklar bisikletin sol yanına dışa doğru 30 santim uzanan bir tel üzerine asılıyor. Karşıdan gelen taşıtların farlarının ışığıyla parıl parıl parlıyorlar. Böylece sürücüler karanlıkta korkusuzca yol alırken, birçok kaza da önlenmiş oluyor.

Gece yatağınızda aklınıza bir fikir geldi. Yanınızda uyuyan kardeşinizi uyandırmak istemiyorsunuz... Ne yapmalı? İşte yeni bir buluşun getirdiği rahatlık... Hemen el yordamıyla çekmeceden ışıklı kaleminizi alacak ve yazmaya başlayacaksınız. Işıklı kalemlerin boyutları,tıpkı bildiğimiz öteki kalemler gibi. Tepesine basınca yanan ışık, kâğıdınızı aydınlatıyor, rahatlıkla yazmanızı sağlıyor ama ışığı kimseyi rahatsız etmiyor.

Işıklı telefonlar da pek yakında yaygınlık kazanacaklar. Gece karanlıkta telefon etmek isteyenlerin ışıkları yakıp, odadakileri rahatsız etmelerine gerek kalmayacak. Telefonun yanındaki düğmeye basınca, sayılar aydınlanacak ve istenilen numara çevrilecek. Bundan sonra iş yine odadakileri rahatsız etmemek için fısıltıyla konuşmaya kalıyor.

Bebekler Daha Erken Konuşacak...

ÜLKEMİZDE son yıllarda önem kazanan ortaokul ve üniversiteye giriş kurslarından tutun da yabancı dil kursları, bilgisayar kursları, el sanatı kursları gibi çeşitli kurslar var. Batı ülkelerinde ise aklınıza gelecek her çeşit kursa rastlamak olası. Ama henüz yürümesini bile bilmeyen mini minicik bebeklerin bir kursa gidecekleri hiç aklınıza gelir miydi?

Evet, yaşadığımız hızlı çağa ayak uydurmak zorunda olan minicik bebekler daha ilk aylardan başlayarak "konuşma kurslarına" gidiyorlar. Uzmanlar şimdilik deneme aşamasında olan çalışmaların yakında tüm dünyada yayılacağını ve bebeklerin yürümeden önce konuşmayı öğreneceklerine kesin gözüyle bakıyorlar.

Neden böyle bir kursa gerek var diyeceksiniz? Annelerin ve babaların bebeklerini kucaklarına alıp haftada bir iki kez bu kurslara götürmelerinin en önemli nedeni bebeklerini daha sağlıklı olarak büyütmek.

Çünkü doktorlar bebeklerin sıkıntılarını, ağrılarını ne kadar önceden haber verirlerse hastalığın tanımının o kadar çabuk olacağını söylüyorlar.

Nasıl gerçekleşecek bu mucize? Kurs görevlileri beş ve altıncı aylarda çocuklara ses çıkarma alıştırmaları yaptırıyorlar. Bu alıştırmalar bebeklerin, seslerin anlamlarını daha çabuk kavramasına yol açıyor. Çünkü bilindiği gibi, bebekler yaşamın ilk günlerinde birtakım şeylerin ve cisimlerin farkına varmaya başlıyorlar. Bu cisimlerin görüntü olarak ezberlenmesi ve hafızalarına kaydedilmesi dört ve beşinci aylarda tamamlanıyor. 8 ve 9'uncu aylarda ise bunlara istek duyduklarında çeşitli sesler çıkarıyorlar. Ma-ma, ba-ba, ne-ne gibi... Kendi çıkardığı sesler bebeğin hoşuna gidiyor ve isteklerini elde etmek için sık sık tekrarlamaya başlıyor. İşte normal koşullarda büyüyen bebeklerde konuşma öğrenimi bu dönemlerde gelişiyor. Kurslarda ise düzenli olarak bebeğe bazı sesler duyuruluyor ve onların da bu sesleri tekrarlamaları sağlanıyor.

BİLGİSAYAR KÖŞESİ

Çip Nedir?

BU HAFTA size, bilgisayarın en önemli parçasından söz edeceğiz. Bu, çip adı verilen entegre devredir. Çipin atası olan transistörler 1950'li yıllarda bulunduğunda, teknik alanda yepyeni bir çağa geçilmişti. Transistörler, o güne kadar kullanılan elektrik araçlarından çok daha küçüktü ve çok daha az elektrik kullanıyordu. Transistörler bugün hâlâ radyolarda, teyplerde ve diğer birçok elektrikli alette kullanılmaktadır.

Transistörler, biraz önce de belirttiğimiz gibi oldukça küçüktü. Ancak yine de asıl çalışan kısmı topluiğne başı kadardı. Gerisi çalışan kısmı koruyan plastik tabakaydı. Bilim adamları, bu plastik tabakayı çıkarabilirlerse, küçücük bir alana aklın alamayacağı kadar çok sayıda transistör yerleştirebileceklerini kısa sürede farkettiler. Böylece leblebi büyüklüğündeki transistörlerden binlercesini ayçekirdeği büyüklüğündeki bir entegre devreye sığdırabildiler.

Sözümüze gelecek hafta devam etmek üzere şimdi size küçük bir program örneği veriyoruz. Bu oyunu iki arkadaş karşılıklı oynayabilirsiniz.

Bu küçük oyunumuzu bilgisayara yükleyiniz. Daha sonra bilgisayarınız bir sayı tutacak, tuttuğu bu sayıyı da bilmenizi isteyecektir.

Hepinize iyi eğlenceler dileriz...

```
10 PRINT "BIR SAYI YAZ"
20 INPUT A
30 CLS
40 PRINT "TUTULAN SAYIYI BİLİN"
50 INPUT B
60 IF B>A PRINT "ÇOK BÜYÜK"
70 GO TO 120
80 IF B<A PRINT "ÇOK KÜÇÜK"
90 GO TO 120
100 IF B=A PRINT "BİLDİNİZ- TEBRİKLER"
110 GO TO 130
120 GO TO 40
130 END
```

OKURDAN

ÖYKÜ

MEKTUP

Annesi Ali'ye atması için iki mektup verdi. Ali mektubu alıp annesine hoşçakal anneciğim, diyerek postanenin yolunu tuttu. Ali yolda giderken çeşitli satıcılar, bakkallar ve insanlar ile karşılaştı. Hızlı ve emin adımlarla yürüyordu. Bu arada da ev ödevlerini, yazılıları düşünüyordu. Yolda bir ara yanlışlıkla bir kadına çarptı. Ali herhalde hızlı yürümekten dedi. Fakat sonra ateşinin çıktığını ve yorgun olduğunu anladı. Az ilerideki kitapçıdan 2 pul aldı. Postaneye yaklaşmasına çok az kalmıştı ki postanenin kapalı olduğunu gördü. Sinirlendi, ama mektubu atması lazımdı. Biraz daha yürüdükten sonra duvara asılmış bir posta kutusu gördü, posta kutusunun yanında bir bakkal vardı. Ali heyecandan ve sevincinden mektuplara pul yapıştırmayı unutmuştu. Mektupları attıktan sonra yürüdü.

Beş altı adım yürüdükten sonra mektuplara pul yapıştırmayı unuttuğunu hatırladı. Geri var gücü ile koşmaya başladı. Sinirlenip kutuyu açmaya çalıştı. Fakat kutunun açılması olanaksızdı. Ali kendinden 2-3 yaş büyük çocukları dövebilecek kadar sinirlenmişti ama, ne yazık ki artık iş işten geçmişti. Ali üzüntü ile evlerinin yolunu tuttu.

Umut KALACI

ŞİİR

KUŞLAR

Kuşların cıvıl cıvıl sesleri
Sabah açar gözlerimi
Sabahın erken saatleri
Arkadaşımdır kuslar.

Korkmadan gelir yanıma
Şarkı söyler her gün bana
Vakit geçer tıkır tıkır
Uyku saatim yaklaşır.

Yatağıma yattığımda
O da uyur benimle
Tatlı uyku uyurum
Sabahın hayaliyle.

Esmanur ÜSTÜNDAĞ

KARINCALAR

En zararsız hayvanlar.
Belki onlardır.
Yazın çalışırlar çabalarlar,
Kışın da yan gelip yatarlar
Çalışkanlık denince,
Hemen akla gelen onlardır.

Simsiyah, küçüktür bu hayvanlar.
Sevimli mi sevimli güzel hayvanlar.
Sıcağı çok severler.
Soğuktan çok korkarlar.
Yuvalarını da kuzeye yapmasalar,
Kimse kurtaramaz,
Onları bu hayattan

Osman GÜRKAN

RESİM

Melda BAYSAL

Ekim AYYILDIZ

OKURA

Bu sizin sayfanız şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi çektiğiniz fotoğrafları ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

SAAT VE ZAMAN

Saat çalışıyor tik tak
Diyor geçiyor zaman.
Boşa geçirme zamanını
Haydi koş işine bak.

Dakikalar ilerliyor hızla
Gelmiyor geçen zaman geri.
Diyor yine saat bize
Bırak artık oyalanmayı.
Bak akşam yaklaşıyor
Bitir artık işini.

Artık saat iyice ilerledi
Akşam yaklaşıyor
İşçiler paydos edip
Hızla evlerine koşuyor
Yine, saat konuşuyor

Bugün de böyle geçti
Çalışıp çabalıyarak
Eğer her zaman çalışırsak
Her iş başarılır
Yeni başarılar kazanılır.

Bu şiir burada bitti
Dileğim beğenirsiniz
Verdiğim öğütleri
İsterim benimsersiniz.

Veysel ÖZIŞIK

FIKRA

NE YAPAR?

İki çocuk babalarından bahsediyorlardı.

Biri ötekine:

— "Senin baban ne iş yapar? diye sordu.

— "Avukatlık yapar."

— "Ya senin baban."

— "Benim babam, annemin istediklerini yapar!..."

Fatma KAMA

SU

Küçük Tolga, gece yarısı durmadan annesine sesleniyordu, su istiyordu. Sonunda annesi dayanamadı:

— Şimdi gelirsem, seni bir güzel döverim, dedi.

Tolga gözlerinden uyku akarak:

— Gelirken su da getir anneciğim!...

Selcen YALÇIN

MEKTUP ARKADAŞI

ÖNDER DÜŞÜNÜR: 14 yaşındayım. Orta III. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim kitap okumak, müzik dinlemek ve futbol oynamaktır. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Tuna Mah. Sok. No. 13/ Ev No. 52 Imamoğlu/ADANA

MEHMET DİKBAKAN: 14 yaşındayım. Orta III'e gidiyorum özel zevklerim arasında futbol oynamak, kitap okumak, müzik dinlemek, pul koleksiyonu yapmak gelir. Yaşıtlarım olan kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Yukarı Mah. 8 Eylül Sok. No. 34 Kemalpaşa/İZMİR.

ALİ TONGUÇ: 12 yaşındayım. Özel zevklerim arasında bisiklete binmek, kitap okumak, koleksiyon yapmak, müzik dinlemek başta gelir. Yaşıtlarımla yazışmak için adres: Fatih Cad. Sait Faik Abasıyanık Sok. No. 12 Yalova/İSTANBUL

MUSTAFA KAYAN: 13 yaşındayım, özel zevklerim futbol oynamak, bisiklete binmek, seyahat etmek ve kitap okumaktır. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak için Adres: Ali Çetinkaya Cad. 2. Oba Apt. Kat.2 No. 12 ANTALYA

NİHAL TUĞLU: Yaşım 11 ve 5. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim müzik dinlemek, resim yapmak ve kitap okumaktır. Ayrıca voleybol ve basketbol oynamaktar da hoşlanırım. Adresim: Ergenekon Cad. No. 1326/1 Karabük/ZONGULDAK

Pınar TURGUT

HAFTANIN KARİKATÜRÜ

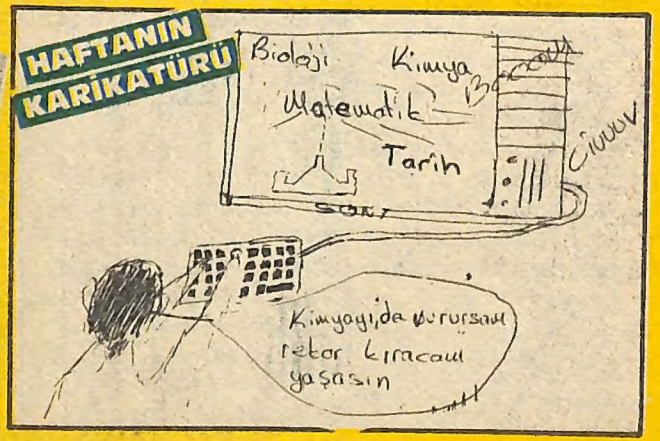

Vedat KELEŞOĞLU

GELECEK ZAMAN İÇİNDE

YAVUZER ÇETİNKAYA

GÖRÜNÜRDE NE AY NE DÜNYA

UZAY'dayım. Uçuyorum. Yok yok. Uçuyorum denemez buna. Sürükleniyorum elimdeki filelerle, sarı ışınlar saçan yaratığın peşinden.

Yanımızdan yıldırım düşer gibi mereorlar geçiyor. Pırıltılı hiç görülmemiş türden ışınlar saçarak. Hiç görülmemiş renklerde bu gök taşları. Koşturup duruyorlar bizim gittiğimiz yönün tersine. Bizim gittiğimiz yönün tersi mi? Hay Allah. Yani Dünya'ya gidiyor bu taşlar.

Ben de atlayıp gidebilsem oraya doğru. Çok uzaklaştık mı acaba Dünya'dan. Yoksa hâlâ geri dönüş umudum var mı? Dönüp arkama bakıyorum. Bakmasaydım keşke.

Ne Dünya vardı arkamda, ne de Ay. Yani herhalde yokolmamış Dünya ile Ay ama tanıyamıyorum onları uçsuz bucaksız karanlıkta. Ayırd edemeyeceğim kadar uzaklaşıp benden, siyah bir kadife üzerinde parlayan iki elmas parçası olmuşlar. Benden uzak.

BU uzaklık bir sızı oldu içimde. Artık benden binlerce, milyonlarca kilometre uzaklıktaki dünyamda kalan sevdiklerim, yaşantılarım, anılarım, gezip gördüğüm yerler, söyleştiğim kişiler, gündüz mavi gökyüzü, gece ışıl ışıl sokaklar, hatta yağmur, kar, pencereleri döven delirüzgâr, içtiğim su, yediğim ekmek, çocuklar, çiçekler, kırlar, içime çektiğim hava... Hava? Ha... va? Sızı ve özlem paniğe dönüştü. Uzayda hava yoktu ki.

Ben nasıl yaşıyordum peki havasız?... Aaaaa... Boğulur gibi de olmamıştım. O zaman?

Birden çevremi saran sarı ışıktan kabuğu ayırmsadım. Beni ardından uzaya sürükleyen yaratığın devinirken saçtığı saman sarısı ışınlar, ben şaşkın şaşkın uzayı seyrederken çevremde koruyucu bir kabuk oluşturmuştu.

Burnumu tıkadım. Ağzımı yumduk sıkı sıkı. Az sonra boğulacak gibi oldum. Demek ki beni saran kabuğun içinde hava vardı. Hem de ne sis, ne kömür dumanı, ne otomobil eksozu, ne de sigara zifiri ile kirlenmiş bir hava. Pırıl pırıl, tertemiz.

Ya biterse bu hava? Ya biterse, değil mi? O zaman ne olacaktı?

Güldüm kendi kendime içine düştüğüm panikten kurtulmak için. Öyle ya... Uzay boşluğunda nereye gittiğimi bilmeden altı kollu bir yaratık peşinde uçup dururken, hava biter mi, bitmez mi diye dert edinmenin bir anlamı yoktu ki... Boşver şimdi soru sormayı dedim kendi kendime...

"Segu" diye bir ses yankılandı içinde uçtugum sarı ışından akvaryumun içinde. Karşımda mavi mavi masmavi bir çift göz gördüm. Bir yusyuvarlak dairenin içinde. Tanıdık bir çift mavi göz. Beni uzaya götüren yaratığın kafasıydı bu. Az ötedeki hâlâ sarı ışınlar saçan kümeye baktım. Yine ayvaları elmaları fırıl fırıl döndürerek gidiyordu. O zaman kimindi bu kafa?

Haftaya:
Ömrümün ilk uzay sözcüğü Kagadis

50

Kelebek **M**obilya
50. yılında
15 Milliyet Çocuk
okuruna
kitaplıklı
çalışma masası
veriyor!

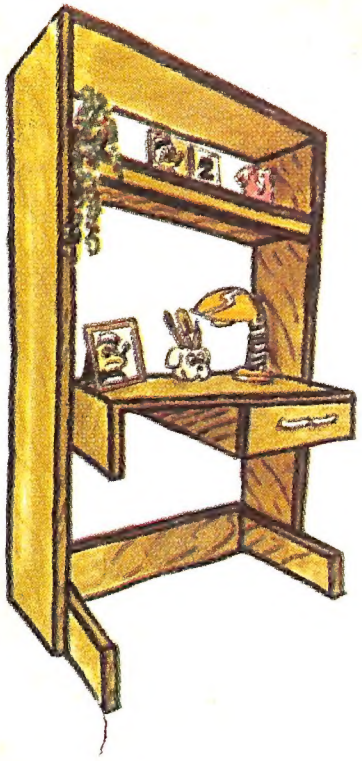

Kelebek®
MOBİLYA VE KONTRPLAK SANAYİ A.Ş.

25. YIL

TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu

Yine her Cumartesi ve Pazar tüm çocukların mutluluğu olacak...

Çocuklar, Türkbank Çocuk Tiyatrosunda buluşalım.

Türkbank Çocuk Tiyatrosu, 25 yıldır olduğu gibi, bu yıl da yepyeni oyunları "SEVGİLİ KULÜBEMİZ" ile sizlerle birlikte.

"İKİNCİ ADRESİNİZ"

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK